

DRUKWERK
Indien onbestelbaar
Lupinelaan 27
5691 WC Son

PORT
Payé/Betaald
WEERT
Pays Bas/Holland



OLAT NIEUWS

Clubblad w.s.v. Ollandse Lange Afstand Tippelaars • jaargang 26 • Nr. 7 • juli-aug. 2000



OLAT-NIEUWS WENST U
EEN PRETTIGE VAKANTIE



Ollandse Lange Afstand Tippelaars
Opgericht 23 november 1967
Aangesloten bij KNBLO - NBWB - KNAU - NFV (IVV)



OLAT-NIEUWS

ERELEDEN w.s.v. OLAT: Piet Knoester*, Theo Tromp* en Jan van de Ven*
 *ook drager van de Cornelis van Montfort-trofee

-◇-

**LEDEN VAN VERDIENSTE: Jan Cortenbach, Tonny en Bert de Boer,
 Antoon Stoop, Henk Plasman en Ad van Asten**

Voorzitter:

Marinus van Roosmalen
 Hoge Vonderstraat 7
 5492 CH St.-Oedenrode
 ☎/ Fax 0413-475467
 email: MvRoosmalen@hetnet.nl
 #

Vice-voorzitter:

Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎0495 - 450325
 fax 0495 - 450327
 email: m.h.tromp@hccnet.nl
 #

Secretaris:

Jeannette van Boerdonk
Mr. van de Lindenstraat 6
 5469 GJ Keldonk
 ☎0413-211978
 email: vwb@IAEhv.nl
 #

Penningmeester:

Hein Lenders
 Herdersveld 159
 5665 JN Geldrop

Bestuursleden:

Toon van Wordragen
 J. v. Stolbergstraat 10
 6006 ZM Weert
 ☎0495-537775

#

Ad Verbakel
 Past. Bogaertsstr. 12
 5469 EZ Keldonk
 ☎ 0413-212161

#

Jos van den Bersselaar
 Hagenkampweg Zd. 146
 5615 DA Eindhoven
 ☎040-2524404

#

Banknummer OLAT:
 13.82.11.736
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

Gironummer OLAT:

17.75.156
 t.n.v. penningmeester OLAT,
 Eindhoven

inhoud OLAT-Nieuws juli-augustus 2000

Van de voorzitter	4
Vierdaagse Apeldoorn / Nijmegen.....	5
Vierdaagse verzorging Nijmegen.....	
Lotto spelen via OLAT	
Ledenadministratie: mutaties	5
Onze jarigen.....	
OLAT en de verzorging tijdens de Vierdaagse van Nijmegen	6
In gesprek met: de redacteur van OLAT-Nieuws	7
Ode aan het Peellandpad.....	8
Medewerkersdag OLAT	9
Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen:	10
- Lange afstandkalender	
- Wandelweekend RWV	
- RWV-Int. Weekend en uitslag	11
- Ned. Kampioenschap 5 km Veteranen	12
- LDW en Kennedywalkers	
- 3 ^e de 75 van de Heuvelrug.....	
- Drieluik snelwandelen	
- OLAT Clubkampioenschap en de stand per.....	14
- Snelwandelagenda.....	
.....	
Clubreizen:Programma	14
Wandelen op dinsdag: Zomerprogramma	15
Wandelvaria:	
Op weg naar Rome, Pelgrim Mark van Roosmalen.....	16
57 ^e Ronde van Zuid-Limburg.....	18
Uit het Pelgrimsdagboek van Ad Verbakel, met Sjef Koolen op weg naar Compostela	21
Constant-Bericht: Drents-Friese Woud Vierdaagse.....	25
Euraudax Schaarsbergen.....	27
Helambu trektocht Jeannette en Vincent in Nepal	28
Schouderklopje voor Sjef van de Berg	32
Grenspark De Kempen wandelingen	
17 ^e Kempische Wandeldagen.....	
.....	
Recreatieve Wandelkalender	33
Foto voorkaft: Prettige vakantie	
Met diverse foto's van: Jeannette en Vincent, Ad van Asten, Coos en Henri en cartoons van Peter van de Ven.	

Ledenadministratie en Clubreizen:

Theo Tromp
 Daelenbroek 32
 6002 VN Weert
 ☎0495-450325 fax -450327

gironr. 70.68.01
 t.n.v. OLAT-clubreizen
 Weert.

Boetiek:

Mia Dielesen
 ☎040-2552742

Wandelgidsen:

Francien van de Laar
 ☎0499-471298

Startbureau:

Jos van den Bersselaar

Parkoersen:

Ad Verbakel

Kempische Wandeldagen:

Jos van den Bersselaar
 ☎ 040-2524404

secretariaat KWD:

Tineke de Kort
 ☎0492-382713

Lange afst.-Prest.-Snelwand.:

Mariet Ahlers ☎040-2926699

OLAT-verzorging:

Willem Schoonhen
 ☎ 040 - 2420422

Vierdaagse Nijmegen:

Regina Martens
 Esther v/d Velden
 Hein Lenders

Public Relations:

Toon van Wordragen

Redactieadres:
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
☎ / Fax 0499-473767
E-mail

a.h.van.asten@hccnet.nl

**Redactie en
Samenstelling:**
Ad van Asten
Peter van de Ven
Toon van Wordragen

Freelance:
Lies Wesseling

Ook werkten mee:
Coos en Henri, Jeannette en
Vincent, Ad Verbakel en Sjef
Koolen, 'De 4^e Pelgrim': Mark
van Roosmalen, Constant
Dedel, Klaas Bakker, Hein
Lenders, Theo Tromp en
Marinus van Roosmalen.

Druk: A.L.J. Niëns, Weert

Inleveren kopij:
Vóór 7 augustus 2000
(voor plaatsing in het
septembernummer)

OLAT-Nieuws verschijnt
maximaal 11 keer per jaar.
Het volgende nummer komt
uit op 1 september.

OLAT-WEBsite:
www.wandel-olat.org/

Van de Voorzitter

Beter laat dan nooit

Weten jullie dat twee van onze leden in het hoofdbestuur zijn gekozen, en wel Jan van de Ven in het bestuur van de NWB en Joop Wesseling in het bestuur van de KNBLO.

Beiden alsnog van harte gefeliciteerd.

Na een korte vakantie en niet in de gelegenheid te zijn geweest om het voorwoord van het OLAT-Nieuws van juni te schrijven, en ook niet aanwezig heb kunnen zijn bij de 3^e Kempenlandtocht, wil ik toch van af deze plaats al degenen, die deze tocht volbracht hebben feliciteren en wens ik de andere wandelaars, die om de een of andere reden deze zware tocht voortijdig moesten verlaten, volgende keer meer succes toe. Zoals ik vernomen heb, was de opkomst minder dan met de tweede Kempenlandtocht. Dat is natuurlijk jammer gezien het vele werk en de tijd, die een groep mensen vooraf en tijdens de tocht moet investeren. Misschien het warme weer (?), maar degenen, die hebben deelgenomen aan deze zware tocht waren vol lof over de verzorging en organisatie. Even bleek er een probleem geweest te zijn met de bepijling, maar dit was snel opgelost. Laten we hopen dat er in 2001 weer meer deelnemers zullen zijn.

Nu ik dit aan het schrijven ben is dat alweer voor het laatste OLAT-Nieuws voor de vakantie, zoals jullie weten komt er in augustus geen OLAT-Nieuws. Op het moment is het rustig, wat de evenementen betreft. We zijn nu met de voorbereiding van de Vierdaagse van Nijmegen en de Kempische wandeldagen bezig. Wat dit laatste betreft zal nu ongeveer het programma boekje bij de redactie zijn. Ook ons OLAT-jaarprogramma voor 2001 heeft weer de nodige aandacht, en we hopen dit weer met de KWD klaar te hebben.

Op zaterdag 3 juni hebben degenen, die zich het hele jaar vrijwillig ingezet hebben voor de wandelsportvereniging OLAT een uitstapje gemaakt naar België. Om 07.00 uur zouden ze vertrekken op de markt in St.-Oedenrode, en om 10.00 uur werden ze ingescheept in Luik-Coromeuse voor een rondvaart. Om 12.00 uur was er een rondrit door de streek van de Mijn van Blegny, waarna om 13.00 uur de lunch zou worden gebruikt in Blegny. Daarna om 14.00 uur een film en tevens bezoek aan de mijn, en tot slot om 16.00 uur een bezoek aan Show museum Schacht Mari, en om 18.00 uur zou de terugreis naar Nederland plaats vinden. (Dank aan Theo Tromp voor het plannen van deze dag).

Dan wil ik eenieder nog een prettige, zonnige, maar vooral een gezonde vakantie toewensen.

En tot volgende keer in september

Marinus van Roosmalen



VIERDAAGSE APELDOORN / NIJMEGEN

Zoals elk jaar zal ik (Theo Tromp) proberen de deelnemende OLAT-leden te registreren, maar daar heeft hij wel u hulp bij nodig. In Apeldoorn zal hij vragen om een lijst neer te mogen leggen **bij de IVV-tafel**, waarop de OLAT-leden zich kunnen melden voor vermelding in het clubblad.

In Nijmegen zal Theo aanwezig zijn van 12.00 uur tot 16.00 uur bij 'De Vereniging' in de buurt van de startbureau van de 50 km. Dus dit is meer centraler op het terrein, hierdoor zullen we makkelijker te vinden zijn en de OLAT-vlag zal op deze plaats wapperen. U kunt hier uw meldingskaart afgeven, deze zullen we doorzenden aan de Bond. Wilt u uw bijdrage schenken aan het lustrumfonds dan hoeft u verder niets te doen, maar wilt u uw korting zelf ontvangen dan moet u even uw giro- c.q. uw banknummer op de kaart vermelden. Mocht u vroeger bij De Vereniging' zijn, of mij toch niet kunnen vinden dan mag u uw meldingskaart bij **de OLAT-verzorgingsposten** op het parkoers afgeven of **uiterlijk voor 1 augustus** aan mij opzenden.

VIERDAAGSE VERZORGING

Ook dit jaar is er natuurlijk weer OLAT-verzorging aanwezig in Nijmegen. Dagelijks zijn ze tweemaal op het parkoers te vinden. Mocht u tijdens de Vierdaagse van Nijmegen even een handje willen toesteken dan bent u van harte welkom. Neem dan nog even contact op met **Regina Peters-Martens** (☎040-2262759) of **Esther van de Velden**. (☎0413-355285). Het is leuk werk en er is een goede sfeer, al moet er wel gewerkt worden.

LOTTO SPELEN VIA OLAT

Het is al heel lang mogelijk om via OLAT met de LOTTO mee te spelen. Door het opzenden van de het bij het maandblad meegezonden LOTTO-formulier kunt u zich aanmelden voor dit spelletje.

Jaarlijks ontvangt OLAT nog steeds een bedrag van de LOTTO van de inzet, dat is 12,5% van de inleg. Opgave bij Theo Tromp, zie voor zijn adres in de colofon voor in het blad.



LEDENADMINISTRATIE: Daelenbroek 32, 6002 VN WEERT
☎ 0495-450325 Fax 0495-450327 e-mail m.h.tromp@hccnet.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht U bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij U dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting tijdens de tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij het startbureau.

Door: Theo Tromp

Aangenomen:

Herman Claude, Rue Fosse Roulette 40, B-6690 Vielsalm, België
Johan en Toos van Oorschot, Componistenlaan 117, 5491 LD Sint-Oedenrode
Corrie Tiersma Jacobus Deckersstraat 81, 5616 JR Eindhoven.
Mieke van Eert-Brouwers, Geldropseweg 6, 5591 EC Heeze

Aanmeldingen: Mario van de Kruis, Warande 13, 5591 LN Heeze, 01-12-1950



ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

juli

17	Wim Kennis	Hapert	26	Bernadette vd Poll	St.-Oedenrode
	Marco Timmermans	Veghel		Maria Ploegmakers	Eindhoven
18	Klaus Weber	Bohmte-D	27	Vandy van Heijningen	Kerkdriel
20	Jelle Boomsma	Den Bosch		Annemarie Verschoor	Oss
	Siebe van Elsloo	Baarn	28	Wim Lubberding	Eefde
	Ans Dahmen	Geldrop		Anneke Hekker	Heeze
21	Hans Lambregts	Etten-Leur		Thierry Raymakers	Veghel
24	Thea van Gelderen	Bladel	29	Harrie vd Hoof	Middelbeers
	Peter van de Ven	Meerveldhoven		Jan Bruel	Oss
25	Christ Klaasen	Eindhoven		Trees Vermeulen	Son
	Ben Duin	Nijmegen	30	Ria van Dijk-de Bie	Waalre
	Will Breuer	Den Haag	31	Peter vd Meijs	Eindhoven

aug 3	Els Scheepers	Weert		Kees van Vessem	Eindhoven
	Thea Huyberts	St.-Oedenrode	21	Bert van Rooy	Geldrop
	Hans Hoek	Badhoevedorp	22	Wil Paardekooper	Valkenswaard
4	Harry van Heel	Schijndel	24	Chris Koehler	Nuenen
	Pieter Hoogendoorn	Rotterdam	25	Marleen van Otterdijk	Nederweert
	Saskia Waterschoot-Frencken	Valkenswaard	26	Erna Leijzer	Son
6	Angela de Boer	Asten-Ommel	27	Annemie Smulders	Deurne
7	Henk Verbeek	Den Haag		Rita Verburt	Eindhoven
8	Kor Heusdens-vd Wielen	Eindhoven		Harrie vd Meer	Nuenen
	Ernst-Jan van Eck	Rotterdam	28	Toos Marijnissen-Schellekens	Breda
	Wilhelmina van Baardwijk	Best		Christa Prins	Rotterdam
9	H. Verbakel	Helmond		Willy vd Oever	St.-Oedenrode
	Marion Hoef-Amsterdam	Vierpolders		Freek van Lochem	Eindhoven
10	Joris Broeders	Eindhoven	29	Ria Hageman	Den Haag
11	Sjaan Verbakel-vd Tillaer	Keldonk		Marian Janze	Groot Ammers
12	Loek Zwennes	Den Haag	30	Mariet van Lanen	Someren
	Jo Meulendijks	Maastricht		Leo Hoogeveen	Nuenen
	Theo Bouwmans	Weert	31	Nanny Bierhuizen	Schijndel
	Frans Willems	Luyksgestel	sept 1	Lenie Netermans	Eindhoven
13	Geert-Jan de Haas	Knegsel	3	Nelly Leijgraaf-Mols	Veldhoven
14	Ad Verbakel	Keldonk		Truus van Vessem	Eindhoven
15	Harm Makken	Eindhoven	4	Mat Crijs	Heeze
16	Theo de Bijl	Helmond	5	Toos vd Hoof-vd Ven	Middelbeers
	Andre Liebrechts	Tilburg		Iet Smits-Engelen	Son
	Guus Hehenkamp	Haaren		Remko Zijlmans	Kaatsheuvel
17	Henk Maas	Someren	7	Inge Tromp	Weert
	Francien Hink	Eindhoven		Els de la Parra	Aarle-Rixtel
	Wil van der Velden	Geldrop		Johan vd Hoogenhoff	Helmond
18	Tiny Bakker-Schokker	Rijpwetering	9	Wim van Gemert	Eindhoven
	Louis Oostvogel	Prinsenbeek	10	Annette Langendijk	Rotterdam
	Anton Leygraaf	Veldhoven		Gerard Strik	Eindhoven
20	Annie Verbakel	Keldonk		Fokke Hendriks	Heeze
	Frans van den Meer	Heeze		Ewald Terra	Heesch
	Jan Neggers	Eindhoven			

OLAT EN DE VERZORGING TIJDENS DE VIERDAAGSE VAN NIJMEGEN



Gezellig samen eten in De Ganzenheuvel

De Vierdaagse van Apeldoorn en Nijmegen staan weer voor de deur. Allerlei activiteiten vragen weer de volle aandacht. Een van die activiteiten is de verzorging langs de parkoersen van de Vierdaagse van Nijmegen. Het is dit jaar al voor de 19^e keer dat OLAT in Nijmegen voor leden en niet-leden

langs het parkoers met daarbij twee koelwagens van waaruit gekoelde dranken worden verstrekt, die bij de wandelaars gretig aftrek vinden. Ook koffie, thee en bouillon zijn zeer gewilde dranken.

Het is dit jaar al voor de vierde keer dat ik als vrijwilliger en bestuurslid aanwe-

paraat is. Een goede naam werd opgebouwd.

Velen kennen de OLAT-posten waar, tegen redelijke prijzen, eet- en drinkwaren verkrijgbaar zijn. Ook raakt het steeds meer bekend dat de veldfles weer met koel water gevuld kan worden.

Begon het aanvaankelijk met geringe middelen, thans staan elke dag twee kramen

zich ben op de tweede verzorgingspost om mijn steentje bij te dragen aan het hele gebeuren. Uit eigen ervaring weet ik dat de verzorging uiterste inspanningen en organisatietalent van hen vergt.

Het in een vroeg stadium aanvragen van de vereiste vergunningen en het vinden van geschikte standplaatsen zijn ieder jaar weer terugkerende zaken waar veel zorg aan besteed wordt. Het inkopen van de naar verwachting te verbruiken eet- en drinkwaren vereist een goed inzicht naar de behoeften van de wandelaars. In dit verband is de te verwachten weersgesteldheid erg belangrijk en wordt zeker mee in het inkoopbeleid betrokken.

En dan zijn er nog de inspanningen om dagelijks de in te nemen standplaatsen tijdig te bereiken. Zeker met al die afgezette wegen is dat geen sinecure.

Kortom, een klus die telkens weer op bewonderenswaardige wijze wordt geklaard. Het bestuur wil alle vrijwilligers onder leiding van Regina, Esther

en Willem hartelijk danken voor wat zij voor OLAT deden en zeker hoe zij het deden namelijk met volle inzet voor alle wandelaars.

Het bestuur wenst jullie allen bij de komende Vierdaagse veel succes toe, en vooral veel plezier.

Hein Lenders



In gesprek met: Door Lies Wesseling

'Wat meer over ONZE AD'

Hoewel ik al verschillende mensen binnen of buiten OLAT geïnterviewd heb, ontbrak er nog eentje op mijn lijstje en wel die van onze hoofdredacteur **Ad van Asten!**



Mede omdat Ad op 15 juli 65 jaar wordt (dus allemaal bellen, faxen, of mailen!) een reden om een persoonlijk gesprek met hem aan te gaan.

Ad is geboren en getogen op 15 juli 1935 in Wintelre (een van de Acht Zaligheden). Een zalig dorpje waar het verenigingsleven rijk bloeide. Ad was daar volop actief o.a. in de carnavalsvereniging, hij was 11 jaar voorzitter en zelfs 2x prins Carnaval (alaaf!). Niet alleen was het carnaval vieren, maar ook de voorbereidingen, vergaderingen kostten de nodige tijd. Daarnaast was hij ook secretaris van de rolschaats/rolhockeyclub in Strijp-Eindhoven met een eigen clubblad, ja ook toen al was Ad actief op het redactionele vlak.

Hoewel ze ook veel op de camping zaten, met hun eigen caravan, zag Dini haar Ad nauwelijks, want hij werkte ook nog bij Philips op de afdeling planning en coördinatie, in een klein team op administratief/financieel gebied. Veertig jaar heeft hij "let's make things better" gedaan, totdat meneer Jan Timmer daaraan voortijdig een einde maakte.

Ad besloot dat drukke leven te gaan afbouwen en wat meer thuis te zijn. Er ontstonden echter in die tijd nog andere

problemen en wel van lichamelijk aard, Ad was veel te zwaar (hij was gestopt met roken) kwam bij de dokter terecht, vervolgens de internist en die adviseerde hem wat meer te bewegen en 'een blokje om' te gaan. Nu is Ad, als hij ergens voor gaat niet te flauw om dingen aan te pakken. Binnen een week ging hij niet 'een blokje om', maar '**een dorpje om**'. Binnen 4 maanden was hij 25 kg kwijt en er was **een wandelaar geboren**.

In 1982 liep hij zijn eerste grote tocht: de Nijmeegse Vierdaagse, waar hij ook voor het eerst kennismakte met OLAT of beter de naam 'Oil of Olat' was toen een begrip waaraan niet voorbij kon worden gegaan. In datzelfde jaar liep hij ook zijn eerste Kennedymars in Bergeyk! Wat een man hé!

Pas na deze informatie kwam ik uit bij mijn eerste, altijd stereotiepe, vraag: "Hoe lang ben je lid van OLAT, hoe begon het en waarom?"

Dit was dus mei 1983, Ad wilde wel wat meer trainen voor o.a. de Vierdaagse, de Kennedymarsen etc.

Vervolgens had ik een heikele vraag die ik letterlijk weergeef:

Je bent al een hele tijd thuis, dat heeft waarschijnlijk met je arm te maken, wil je daar wat over kwijt of liever niet?

Daar had Ad helemaal geen moeite mee "ik ben ermee geboren (dus zonder die arm), ik weet niet beter, het heeft me eerder voordeel gebracht. Terwijl mijn andere broers in de bouw gingen werken, mocht ik doorleren en heb de Mulo gevolgd en later nog de Handelsavondschool. Ik heb me wel eens stiekem onder klusjes uitgedrukt vanwege 'die arm', maar ik doe er alles mee". Er volgde de volgende anekdote: in die tijd reden we allemaal op een bromfiets en voor mij was die aangepast, d.w.z. zowel het gas als de rem aan dezelfde kant. Toen hij eens van een carnavalsvergadering af kwam en wat minder vast ter hand was, luidde het advies: "Ad denk eraan, blijf van het gas af en houd de rem vast!"

Ad had inmiddels de smaak van het wandelen en van OLAT goed te pakken en toen hij in april 1991 thuis kwam breidde hij zijn wandeltochten uit. Samen met zijn wandelmaat Piet verkenden ze het Pelgrimspad, het Grenslanpad, Graaf Hornepad, Hertog Hendrikpad, Vennekespad en het Pieterpad.

Verder leerde hij op de vele OLAT-tochten verschillende mensen kennen en kwam uiteindelijk in februari 1996 in de redactie van OLAT-Nieuws en nam hij anderhalf jaar later de hoofdredactie voor zijn rekening.

Hierbij voelt hij zich als een vis in het water, omdat hij nu eenmaal graag zinnnetjes aan het papier kwijt wil, bovendien is het een leuke tijdsbesteding. Ook het werken met de computer is geen probleem voor hem, hoewel.... er zijn dagen dat 'het ding niet doet wat Ad wil'.

Hoeveel tijd ben je met het Olat-Nieuws bezig?

Dat is gemiddeld 5 dagen per week!

Zijn dagtaak ziet er zo'n beetje als volgt uit:

7.00 uur opstaan

7.45 uur wandelen (5x per week, 2,5 tot 3 uur)

11.00 uur koffie drinken, krantje lezen, - eten....



vanaf 13.30 uur 'Olaten', dat varieert van het OLAT-Nieuws, KWD, de nieuw commissie voor de lange afstand en het prestatiewandelen, e-mails lezen

en beantwoorden, kopij verzamelen, redigeren, scannen, inschatten van de ruimte, redactievergaderingen, contacten met de drukker, met Theo Tromp, etc. etc.

Hij is hiermee dan tot 21.00 uur bezig. Ad vindt het hartstikke leuk en het

 **OLAT NIEUWS**
boeit hem enorm 'van het een komt het ander'; je krijgt een goede kijk op waar het in 'n vereniging om draait en wat er zich allemaal afspeelt.

Er zijn duidelijk 2 passies in het leven van Ad: wandelen en OLAT.

Verder plaagt hij graag en dat zullen degenen die Ad beter kennen wel eens ondervonden hebben, maar het is nooit ernstig bedoeld. Hij beschouwt dat als een manier om zichzelf en anderen alert te houden.

'Het is misschien een van mijn minder goede eigenschappen', zegt hijzelf: 'ik kan mijn gevoelens beter verwoorden op papier dan mondeling'. Zo zie je maar dat Ad hartstikke op z'n plaats is als redacteur van de OLAT-Nieuws. Als goede eigenschappen mogen we z'n

doorzettingsvermogen noemen.

Verder ziet Ad het leven als een hoogtepunt: "Het Is wat je er zelf van maakt. Ik heb geluk, ik ben nooit ziek geweest, ik heb nooit die arm gemist, er zijn geen vervelende dingen in mijn leven gebeurd en ik heb een positieve kijk op het leven".

Tenslotte komt nog één keer het woord Kennedymars in het gesprek naar voren en daar kwam voor mij het absolute hoogtepunt uit: Ad vertelt nog even tussen neus en lippen door dat hij in 18 jaar tijd **51 Kennedymarsen** heeft gelopen!!!!

Bravo, als dat geen mooi besluit is van een kijkje achter de schermen van onze hoofdredacteur.

Ad bedankt voor je open medewerking aan dit gesprek en ik hoop dat je nog lang redacteur van het OLAT-Nieuws zult blijven en hierbij dank ik je ook voor je al weer jarenlange inzet voor ons blad.

Lies Wesseling



1999: op de Brunsummerheide

Van **Nelly van de Voort**, uit Nederweert kregen we onderstaande ode aan het Peellandpad toegestuurd.

Het Peellandpad

In Den Bosch die mooie stad
daar begon het Peellandpad
we kwamen bij ruïne Seldensate
waar het stil was en verlaten
kasteel Heeswijk, prachtig om te zien
en het was er druk bovendien
door de Dintersche heide
dat heel mooi was in dit jaargetijde

De Bedafse bergen met zijn zandverstuivingen
waar we ook door heen gingen
natuurpark De Maashorst met fietspaden er doorheen
Slabroek een bezoekerscentrum we waren er niet alleen
Huize Padua deden we ook aan
dat lag verscholen tussen bomen en een laan
Handel een bekend Maria-oord
waar misschien heel wat gebeden zijn verhoord

Landgoed Stippelberg was zo prachtig
stuifduinen met naaldbomen erop machtig
de Deurnese Peel deden we ook aan
Brabant verlieten we, om Limburg binnen te gaan
Griendtsveen, een Peeldorpie met zijn verhaaltjes

apostelhuizen en zijn kanaaltjes.
Land van Bommel met zijn vennen
ook dat leerden we kennen
natuurreservaat de Grote Peel en bezoekerscentrum
Mijl op Zeven
ook wij zijn daar even gebleven

Het Siemonshoeksebos met zijn crossbaan
bij café de Stoep aan de Noordervaart daar
gingen we even aan
Bosgebied Waterbloem mocht er zijn
paddestoelen in allerlei maten groot en klein.
het Leudal was fantastisch mooi
helemaal in herfststooi
in Horn bezochten we nog het kasteel
we vervolgden onze weg voor het laatste deel

Roermond kwam in zicht
daar was onze blik opgericht
bij het NS-station eindigde ons pad
we hebben het heel fijn gehad
Dus het Peellandpad is zeker de moeite waard
voor ons blijft het als een herinnering bewaard.

Constant Dedel stuurde mij een verslagje van de medewerkersdag van OLAT die wij op 3 juni meemaakten. In een beetje vrije vertaling en met hier en daar een aanvulling zal ik u het relaas van Constant weergeven:

Medewerkersdag OLAT

NAAR HET OORSPRONKELIJKE VERHAAL VAN CONSTANT DEDEL

Constant kwam al op 2 juni naar Eindhoven, waar hij de nacht doorbracht in een hotel. Om op de dag zelf met het openbare vervoer vanuit Baarn naar Eindhoven te reizen was niet haalbaar, omdat de charterbus van de firma van Hoof uit Sint-Oedenrode al om halfacht vanaf de Fuutlaan in Eindhoven zou vertrekken. De eerste opstapplaats was ook in het oorspronkelijke OLAT-dorp St.-Oedenrode, hier stapten de eerste mensen in en na een tweede vrachtje in Son en Breugel en langs de Kennedylaan in Eindhoven te hebben opgepikt, kwam de bus met de OLAT-chauffeur Frans aan het stuur keurig op tijd in Eindhoven aan. Aan de Fuutlaan, op het vroegere terrein van Van Gend & Loos, stond een behoorlijk groepje mensen te wachten, een bewijs dat de OLAT-activiteiten in het Eindhovense dan ook op warme belangstelling mogen rekenen.

Op de parkeerplaats bij Leende stapten ook nog mensen in uit o.a. Nuenen en Geldrop. Dat OLAT ook leeft in Weert en omstreken wisten we natuurlijk al-

gaan van 'De stad Luik'. Omdat er gewerkt werd aan de sluizen bij Visé moest er een afwijkende koers gevaren worden en namen we nu naast een aanloop over de Maas ook een stukje Albertkanaal mee. Het was aangenaam toeven aan boord, en zoals goed ingewerkte vrijwilligers betaamt, presteerden een handjevol ...schuiten het de boot binnen anderhalf uur droog te leggen, en echt de koffie ging ook prima. Zowel op het voor-, boven-, als middendek was het OLAT wat de klok sloeg. We hadden de boot dan ook alleen voor onszelf. Tegen halftwaalf werden we gedebatteerd en nam Frans ons weer aan boord.

We werden naar Mortroux gebracht, een aardig dorpje in het dal van de Berwinne. We kregen een pakje brood aangereikt en schuchter als we zijn, gingen we dat heerlijk zitten verorberen op het terras van het streekmuseum 'Relais de la Berwinne', een gebouw dat tevens horeca voerde. Gelukkig was de toegang tot het museum al betaald, zodat de uitbater (naast rijkelijke

prachtig historisch plaatsje, dat zeker bekend is bij de bewandelaars van de GR-5. De omgeving is er fantastisch en we betreurden het een beetje dat we dat stukje natuur niet te voet konden afleggen. Maar, ja een vrijwilliger volgt nu eenmaal 'andermans keus'. Toch heeft een busritje ook z'n voordeel, denk hierbij vooral aan de 'airco', die bij het gezegende weer van vandaag goed tot zijn recht kwam.

Alsof het was afgesproken, konden wij tegen halfdrie genieten van een heerlijk bekertje meegebrachte soep (Theo en Conny) en om precies drie uur meldden we ons bij de ingang van de voormalige kolenmijn te Blegny. De rondleiding begon met een overzichtsfilm van de kolenwinning in België en de afbouw gedurende het einde van de vorige eeuw. Onze latere gids sprak vaak met heimwee in zijn stem bij herinnering aan die bewogen jaren. Na de film moesten wij ons omkleden en kregen een helm op. Met groepjes van 14 man tegelijk werden we daarna de grond in gevoerd, toch een vreemde en onwen-



lang, maar dat er ook zo veel mensen een handje willen helpen werd echt duidelijk toen bij het NS-station de bus helemaal vol liep. Toen Theo aan boord was, vertrok de bus via de A2 richting Maastricht-Luik. Frans, onze chauffeur heette iedereen welkom, hoewel hijzelf eigenlijk ook passagier moest zijn, had hij besloten mee te genieten vanaf zijn chauffeursstoel, iets wat Frans goed af gaat.

In een zonovergoten Luik werd de bus geparkeerd bij Coronmeuse en konden wij na 'een kort ogenblikje' aan boord

consumpties) toch nog iets verdiende aan al die Hollanders (de overige gasten kwamen zelfs per fiets uit Eindhoven). Een bezoek aan de tentoonstelling was zeker de moeite waard. Wij kregen er een overzicht van de vele vormen van levensonderhoud in het Land van Herve gedurende de late 19^e en eerste helft van de 20^e eeuw. Het geheel was opgebouwd uit gebruiksvoorwerpen met uitgebreide toelichting.

Na dit bezoek aan het streekmuseum volgde een rondrit door het mooie dal van de Berwinne, met o.a. Dalhem, een

nige ervaring voor velen. De eerste schacht bracht ons op 30 meter in de aarde. Ondergronds kregen we van een welbespraakte gids uitleg over alles wat er te zien was en wat we in onze fantasie mochten binnenlaten uit de boeiende vertelling van de gids die zelf 25 jaar ondergronds had gewerkt. Na het algemene overzicht moesten we via een sterk dalende trap nogmaals 30 meter zakken, terwijl we onderweg 'een inzicht hadden' in de buik van onze moeder aarde. Weer naar boven gebracht,

werd ook nog de bovengrondse kolenverwerking getoond.

In de bijbehorende horeca volgde daarna een gezellig samenzijn en konden wij ook nog gebruik maken van het show museum "Schacht Marie". Met een koptelefoon op kreeg men hier een persoonlijke rondleiding die bij velen van ons 'als' zeer interessant werd aangeduid. Het buitengebeuren onderging in deze tussenfase een weersverandering in de vorm van een hevig onweer met bakken water, een voorbode van wat ons later in Eindhoven stond te wachten. Het mijnencomplex van

Blegny is omgetoverd tot een recreatief geheel waar veel toeristen op af komen. Voor het vertier is een midgetgolf, skelterbaan en speeltuin aangelegd. Na afloop werd er nog wat gedaan aan het tevredenstellen van de inwendige mens en iedereen zat weer op tijd in z'n stoel zodat Frans om precies halfzeven het contactsleuteltje kon omdraaien.

Toen de bus in Weert aankwam regende het daar overdadig en er zal zeker niemand met een droog pak aan thuis zijn gekomen. Bij het naderen van Eindhoven gingen daar de sluisen open en het is 'haast een wonder' dat de bus

de Fuutlaan heeft gehaald. En waar Constant geen weet van heeft, is de rondrit van de overgebleven gasten in de bus, die door Frans na zowat elk stadsdeel te hebben bezichtigd, uiteindelijk toch nog zo'n paar honderd meter verder de uitvalsweg naar Son en Sint-Oedenrode kon bereiken. En intussen was Constant alweer op weg naar Baarn.

Het werd een prachtige dag en misschien ontmoeten we elkaar weer ergens, over twee jaar, als het volgende uitje op het programma staat voor OLAT vrijwilligers.....

Lange afstand-Prestatie-Snelwandelen

De Lange Afstand Wandelkalender

Datum/tijd	startplaats	Naam van de tocht	Afstand	LDW/KW	Informatie	clubkamp
28 t/m 30 juli 22.00	Schiedam Groenoord Groenoordstraat 1	Millenniumtocht RWV-KNBLO	200 km	LDW	010-4161380	400
19 op 20 aug 22.00	Melderslo, Feesttent Lochtstraat	Kennedymars Melderslo KNBLO	80 km	K W	0478-691804	150
19 op 20 aug 22.00	Breda, cafe 't Aogje Dreef 85 Breda	Breda-Brecht-Breda KNBLO	80 km	K W	076-5143343	150
25 op 26 aug 22.00	Aalsmeer, Racket Sport Beethovenlaan 114	Schiphol bij Nacht KNBLO/wsv Aalsmeer	70 km		0297-320813	
26 augustus 7.00-8.00	Rotterdam, Charlois Carnissedreef 296	5° R'damse Zomertocht wsv SDS/KNBLO	60 km		010-4806373	
25 op 26 aug 19.00	Ooltgensplaat Gemeentehuis ad Kaai	11° Omloop Goeree Overflakkee. KNBLO	110 km	LDW	0187-643968	
2 op 3 sept. 21.00	Tilburg, Pelikaan Sport Ruechertbaan 219	Kennedymars Tilburg Wsv Wolstad/KNBLO	80 km	KW	013-5357147	150
8 op 9 sept. 22.00	Haaksbergen, de Bron Hibbertstraat 6-8	Twentse Kennedymars DIO/ NL	80 km	KW	053-5721005	150
8 op 9 sept. 18.00 (19.00)	Zeewolde, Kerkplein	4° van Z tot Z tocht Z tot Z/ KNBLO	110 km	LDW	036-5221560	225
8 op 9 sept. 24.00	Etten-Leur, Tent op Kerkwerve	Kennedymars NWB	80 km		076-5017229	
9 op 10 sept. 21.00	Waalwijk, Raadhuisolein	80 van de Langstraat KNBLO	80 km	KW	0416-336403	150
15 op 16 sept. 22.00	Bergeijk, Gouden Leeuw	38° Kennedymars Bergeijk / KNBLO	80 km		0492-547225	150

CENTURIONWEDSTRIJD ENGELAD 12/13 AUGUSTUS

THE NEW ASTLEY CLUB ORGANISEERT 'CAPTAIN BARCLAYS' MILLENNIUM CHALLENGES

125 miles / 200 km in 24 uur

50 miles, 100 km en 100 miles (centurion)

Aanmelden: zo spoedig mogelijk maar uiterlijk 9 juli bij Piet Jansens, tel. 035-6018465

WANDELWEEKEND RWV, SCHIEDAM 3-4 JUNI 2000

DOOR KLAAS BAKKER

Het is maandag en echt van dat maandagse weer, regen en nog eens regen. Dus heb ik tijd om een verslagje te schrijven over het wandelgebeuren van

afgelopen weekend bij RWV te Schiedam.

De deelnemers aan de 100 EM, de 24 uur en de 50 km gingen zaterdagmid-

dag om 12 uur van start, bij zonnig, warm en benauwd weer Tegen halfvijf begon het licht te regenen, dat zorgde wel voor enige afkoeling.

Om 18.00 uur gingen de deelnemers aan de 100 km van start waaronder ikzelf. Op dat moment was het droog. We waren maar met zeven personen, niet veel, maar dat is vaak zo op deze afstand. De meeste deelnemers treft men op de 100 EM, de 24 uur en de 80 km. De 80 km ging om 20.00 uur van start in het Beatrixpark.

De eerste zeven uur kwam ik goed door en lag ik mooi op schema, de laatste zeven uur daarentegen gingen op een veel te laag schema. Dit was niet de bedoeling, maar het kan nu eenmaal gebeuren dat niet alles naar wens verloopt.

Slaap, vermoeidheid, doorweekt van de regen en een maag die begint op te spelen zijn zo al de redenen die als spelbreker gingen optreden.

Dit alles lag beslist niet aan het parkoers, want dat mogen we kenmerken met een 'ECO-keurmerk' over een lengte van 3.887 meter. Ons startpunt

was op de Parkweg en vervolgens liepen we door de Kerklaan, de Zwaluwlaan, Kievitslaan, steken de Nachtegaallaan over naar het Duivenpad, nemen het Hazenpad door het park en gaan weer terug naar de Parkweg. We hebben op deze nachtelijke tocht dan ook van alles 'gezien' en gehoord. Een overstekende egel, kikkers en zwarte naaktslakken !, die er, als ik twee rondjes gewandeld had er nog niet in geslaagd waren om aan de overkant van de weg te komen en geluk hadden gehad hebben dat ze ondertussen niet waren plat getrapt door een 'fanatieke' wandelaar, die even geen tijd had..... Ik heb geen nachtegaal gehoord, wel een koekoek en veel kikkergekwaak - die vonden die nachtelijke regen natuurlijk geweldig, wij waren er daarentegen niet zo verrukt over -. De laatste uren waren gelukkig droog, zodat we uiteindelijk toch nog in droge kleren zijn gefinished.

Jammer was dat er zo weinig deelnemers waren, ik schat ongeveer 60 wandelaars over alle afstanden samen. Dat is bij andere afleveringen wel eens anders geweest, lees ik in mijn oude wandelboekjes.

De organisatie, rondentellers, muziek en verzorging waren perfect met zelfs nog een extra waterpostje halverwege.

Van OLAT waren drie deelnemers present: op de 50 km Henny van Megen met 06.05.03; 80 km Ad Mollen met 12. 23 . 00 (een nieuw P.R. proficiat Ad) en op de 100 km Klaas Bakker met 14.02.37. Met het toeval dat alle drie een vijfde plaats behaalde.

Eind juli is de Millenniumtocht, ook georganiseerd door de RWV. Dit is een 200 km tocht rondom Rotterdam en dan hoop ik er ook weer bij te zijn, en anders over twee jaar weer in het Beatrixpark te Schiedam.

RWV-Int. WANDEL WEEKEND Schiedam 3 op 4 juni 2000

Door Theo Tromp

De deelname aan dit evenement, dat jaarlijks afwisselend door OLAT en RWV wordt georganiseerd was beduidend minder dan twee jaar terug toen Parijs-Amsterdam nog gelopen moest worden. Persoonlijk denk ik dat het teruglopen van het aantal deelnemers aan dit soort evenementen ook wordt veroorzaakt omdat deze wedstrijd- en prestatietocht op veelal te kleine ronden wordt georganiseerd. Natuurlijk kan door het benutten van kleine ronden de verzorging optimaal zijn, maar het is wel zo dat in de tijd dat deze prestatie- en wedstrijdtochten op de langere parkoersen werden gelopen er altijd

aanmerkelijk meer belangstelling is geweest. Denk maar aan de Kennedymars Sittard, de 80 en 100 kilometer tochten in het verleden van sv de LAT en OLAT, Leicester - Skegness en London - Brighthon. Toch zijn de huidige trajecten vaak niet zo eentonig als men denkt. Je wandelt toch een deel door de nacht, maakt schemering mee en het ochtendgloren, dat toch steeds weer een ander zicht geeft op het parkoers. Of er weer nieuwe Continental-Centurions zijn bijgekomen, moet u nog even van ons te goed houden. Van OLAT waren, ondanks dat dit evenement zwaar meetelde voor ons club-

kampioenschap, maar drie mensen aan de start.

De sympathieke Sandra Brown eiste de 24 uur op en op de 100 Engelse Mijlen hoefde ze alleen Marcel Dekker voor zich te laten. Rieks Haans, die vorig jaar in Weert ook al sterk wandelde, wist zich op de tweede plaats op de 100 EM te nestelen. De RWV is wat betreft de 24 uur erg soepel geweest, daar er eigenlijk maar 9 deelnemers werkelijk 23 à 24 uur gewandeld hebben. In totaal starten er tijdens dit weekend, zonder de recreatieve wandelingen, 60 deelnemers, waarvan er, alles tellende, 20 uitvielen.

100 EM WEDSTRIJD DAMES

1.	Sandra Brown	Surrey WC	20.41.01
2.	Aaf Peters-de Rijk	LAT	23.08.07

100 EM WEDSTRIJD HEREN

1.	Marcel Dekker	RWV	19.51.36
2.	Rieks Haan	RWV	20.43.48
3.	Manfred Loch	RWV	21.21.04
4.	Frans Devoght	Turnhout	23.01.16
5.	Ronald van Meensel	RWV	23.06.35
6.	Rob Wiche	RWV	23.42.36

100 EM PRESTATIE HEREN

1.	Dirk Nicque	Wetteren	17.26.20
2.	Robert de Wolf	Belgie	23.06.35
3.	Joop Flipse	RWV	23.11.43

24 UUR DAMES

1.	Sandra Brown	Surrey WC	160.928
2.	Aaf Peters-de Rijk	LAT	160.928

24 UUR WEDSTRIJD HEREN

1.	Marcel Dekker	RWV	188.137
2.	Frans Devoght	Turnhout	168.767
3.	Rob Wiche	RWV	163.892
4.	Rieks Haan	RWV	160.928
5.	Manfred Loch	RWV	160.928
6.	Ronald van Meensel	RWV	160.928
7.	Joop Wissink	RWV	155.130
8.	Piet van de Kroft	RWV	152.231

24 UUR PRESTATIE

1.	Joop Flipse	RWV	166.791
2.	Dirk Nicque	Wetteren	160.928
3.	Robert de Wolf	(Belgie)	160.928
4.	Gerrit Nederlof	RWV/LAT	146.368

100 KM WEDSTRIJD HEREN

1.	Alois Bschor	Donauworth	11.04.03
2.	Ad Leermakers	Attila	11.58.54
3.	Ton van Andel	RWV	12.43.06

100 KM PRESTATIE HEREN

1.	Wil Vervoort	HvB	12.49.55
2.	Klaas Bakker	OLAT	14.02.37

50 EM WEDSTRIJD HEREN

1.	Teunis v.d. Pol	RWV	09.56.34
2.	Richard Leijenaar	RWV	10.12.36

50 EM PRESTATIE HEREN

1.	Herman v.d. Pluym	RWV	10.44.33
2.	Gerrie Peters	sv de LAT	11.20.59
3.	Ad Mollen	OLAT	12.23.00
4.	Jan Honcoop	RWV	12.32.36
5.	Henk den Hollander	Haaglanden	12.36.18
6.	Jozef v.d. Beken	wsv Aalter	13.05.28
7.	Jan Piet	sv de LAT	13.08.55

50 KM WEDSTRIJD DAMES

1.	Christina Elsenga	RWV	06.23.46
----	-------------------	-----	----------

50 KM WEDSTRIJD HEREN

1.	Pedro Huntjes	Unitas	05.14.51
2.	Marcel van Gemert	Argo'77	05.16.06
3.	Hans v.d. Dobbelsteen	Parthenon	05.36.26
4.	Marcel Bunschoten	sv de LAT	06.06.57
5.	Huib v Broekhoven	RWV	06.08.25
6.	Wim van Breemen	RWV	06.26.54

50 KM PRESTATIE HEREN

1.	Xavier Neys	RWV	05.38.24
2.	Henny van Megen	OLAT	06.05.03
3.	Leo Gensen		07.28.05

Nederlands Kampioenschap Snelwandelen Veteranen 5000 m 11 juni Attila Tilburg

1. NK.	Henk Plasman	G. M.	M40	24.13.32	Nico Schroten	RWV	M65	28.57.01
2.	Kees Lambregts	OLAT	M40	24.18.37	Bert Timmermans	RWV	M40	29.29.21
3.	Hans vd Knaap	RWV	M40	24.20.60	Peter Hopman	RWV	M40	29.50.45
4.	John v. Puyvelde	Unitas	M40	24.37.86	Aad van Leeuwen	NOP	M50	31.26.18
5.	Rich. Leijenaar	RWV	M40	25.16.37	Philip Krul	RWV	M50	32.49.60
	Fred Röhner	Unitas	M45	27.29.81	Klaas Bunschoten	RWV	M50	33.52.26
	Hans v. Wakeren	Unitas	M50	28.07.84				

Henk, namens de LPS van harte proficiat. Ook de 2^e plaats van Kees mag er wezen.

KENNEDY WALKERS & LONG DISTANCE WALKERS

Door Theo Tromp

Afgelopen periode zijn er weer een behoorlijk aantal wandelaars die aan de eisen voor beide bovenstaande waarderingen hebben voldaan. Natuurlijk heeft de Kennedymars Sittard grote invloed op de stijging van het aantal Kennedy Walkers, maar ook de aandacht die steeds meer verenigingen en organisaties in hun programma's besteden aan deze gewilde waardering voor de lange afstanloper, doet hier goed aan.

De Long Distance Walker wordt uitgereikt vooraf of na een lange-afstand-wandelevenement, zoals o.a. de laatste keer in Eersel, tijdens de Kempenland Wandeltocht.

Long Distance Walkers

017 Gerrit den Braven Uden 31-5-2000 018 Wil van Dooren Tilburg 2-6-2000

KENNEDY WALKERS:

Master Kennedywalkers (15x)

Rolf Craanen Amersfoort

Super Kennedywalkers (10x)

Djack Littel Woerden
Quirinus Hoogland Zwijndrecht
Klaas Bunschoten Huizen
Joop van den Hoek Almere
P. van Kooten Barendrecht

Chris Brassier Krommenie
W. van de Haterd Geffen

Kennedywalkers (5x)

H. den Hollander Boskoop
Gerrie Peters Nijmegen
Maria van Suchtelen Ridderkerk
Jos van Suchtelen Ridderkerk
Sjef van Gestel **OLAT** Eindhoven
N. Nacken Helmond

Drieluik snelwandelen, te Spijkenisse en Rotterdam

Tijdens de 2^e en 3^e wedstrijd van deze drieluik heeft ons OLAT-lid **Kees Lambregts** een mooi resultaat behaald om tijdens allebei de wedstrijden de 2^e plaats op te eisen op de 5 kilometer. Hij moest wel steeds Pedro Huntjes voor laten gaan, maar het tij zal nog wel eens keren! Ron, Marco en Bert Timmermans namen ook aan deze wedstrijden deel.

3e De 75 van de Heuvelrug

Op zaterdag 27 mei 2000 organiseerde Euraudax een 75 km lange wandeltocht vanuit Leersum. Leersum is gelegen aan de zuidkant van de Utrechtse Heuvelrug.

De Utrechtse Heuvelrug vormt het natuurlijk 'hoogtepunt' van de provin-

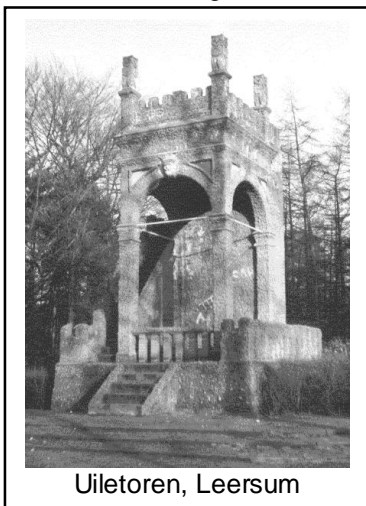
cie. Verschillende 'toppen' liggen ruim 50 meter boven de zeespiegel. De Heuvelrug is in de voorlaatste ijstijd door een honderd meter dik pakket landijs opgestuwd en vormt nu de natuurlijke ruggengraat van de provincie Utrecht. De Heuvelrug strekt zich uit van Huizen

aan het Gooimeer (Noord-Holland) tot aan de Grebbeberg bij Rhenen; een afstand van circa 50 kilometer. Met een oppervlakte van ongeveer 23.000 hectare is de Utrechtse Heuvelrug na de Veluwe en de Waddenzee dan ook het grootste aaneengesloten natuurgebied

van Nederland! De Heuvelrug karakteriseert zich door het reliëf, de ondergrond van zand en grind, de heidevel- den in vooral het noordelijke deel, zandverstuivingen in het midden en uitgestrekte bossen in het midden en het zuidelijke deel.

De slechte weersvoorspelling had gere- sulteerd in een deelnemersaantal van 39 man. De start was vanuit Dorpshuis Het Hof. Al na 10 minuten lopen bereikten we de bossen van boswachterij Leersum. Hier kwamen we langs de Uiletoren, een uitkijktoren met in de 4 hoeken uilekoppens. Door een klaphek betraden we landgoed Breeveen met een groot heidegebied. Dit landgoed is eigendom van Het Utrechts Landschap. Even konden we een (eerste) glimp van de Leersumse Plassen opvangen. We staken de verkeersweg Maarsbergen- Leersum over. Nu dwaalden we lange tijd door de bossen van Maarn en een deel van de Kaapse Bossen. We liepen langs de achterkant van Huize Maarn. Even voor het centrum van Maarn kwamen we langs de vindplaats van de fiets en de schooltas van de vermoorde 14 jarige scholiere Sabine Johnsons. Op deze plaats herinnerden bloemen aan deze plaats.

De eerste verzorgingspost was in de schuur van wandelvrienden. Na een rust van 6 minuten kwamen we langs het stadhuis van de gemeente Maarn en Maarsbergen. We liepen onder de A12- snelweg en de spoorlijn Utrecht- Arnhem door en bereikten daarop het centrum van Maarn. Daarna kwamen we langs het Henschotermeer. Enige honderden meters volgden we een parallelweg langs een verkeersweg. Op- nieuw doken we bossen in, hier Peppel- Enk genaamd. Daarop betraden de zandvlakte Koeheuvels met een echte (kleine) zandverstuiving..



Uiletoren, Leersum

De tweede verzorgingspost was op dezelfde plaats als de eerste. Langs de sportvelden van SVMM (Sport Vereniging Maarn Maarsbergen) verlieten we Maarn. Hier waren we met Euraudax tochten uit Driebergen en Maarn eerder geweest. Opnieuw liepen we lange tijd door de bossen van Maarn. Daarna werden nog de Darthuizerberg en de Donderberg beklommen. De Donder- berg werd aan de steilste kant beklom- men.

Op de Donderberg bevindt zich het mausoleum. De schatrijke bewoner van de buitenplaats Broekhuizen bij Leersum, Mr. Cornelis Jan van Nellesteyn liet in 1818 een familiegraftempel oprichten op de Donderberg. De toen vermaarde architect B. Ziesenis bouwde een antieke tempel, die als voorbeeld van Frans- Italiaanse empirestijl uniek is in ons land. Op een vierkant onderstuk staat de wit en geel gepleisterde Dorische tempel, die tevens als uitkijktoren dienst deed. Aan de voet is in de heuvel een kelder uitgegraven, waarin de van Nellesteyns zijn bijgezet. De laatste afstammeling die in 1905 stierf, liet al zijn goederen aan de gemeente Leersum na op voorwaarde dat het grafmonument regelmatig zou worden onderhouden.

Daarop werd de eerste grote rust bereikt op 26,145 km. Deze tocht was namelijk opgebouwd uit 4 lussen. Na elke lus kwamen we weer bij de start uit.

Na een half uur verlieten we de eerste grote rust. Langs sportpark De Engelse Berg verlieten we de bebouwde kom van Leersum weer. Laatstgenoemd sportpark was geen onbekende rust- plaats voor Euraudax-wandelaars. Met 50 km tochten vanuit Driebergen waren we hier al diverse malen geweest. Bo- vendien vindt hier op 3 november 2001 om 9.00 uur de start van de 25 km lange 2^e Leersumse Plassentocht plaats. We staken de verkeersweg van Leersum naar Amerongen over en kwamen nu langs kasteel Zuylenstein.

Kasteel Zuylenstein: Dit kasteel werd in de beginjaren 1300 gebouwd. In maart 1945 werd het kasteel door een ver- dwaalde geallieerde bom volledig ver- nield.

Na bosgebied Kolland bereiken we de winterdijk langs de Rijn. Deze volgden we een paar honderd meter. Bij boerde- rij De Ark verlieten we de dijk en dwaalden vervolgens 2½ km door de Amerongse Bovenpolder. Het parkoers was hier zwaarder en we moesten hier 15 maal over een overstapje onze weg vervolgen. Aan het eind van dit traject

werd even gewacht totdat de groep weer compleet was. Daarna kwamen we nog langs kasteel Amerongen alvo- rens de derde verzorgingspost te berei- ken. Deze was ook gelegen in de schuur van particulieren op een boerderij. We hadden nu 34,790 km afgelegd.

Kasteel Amerongen is gesticht in 1286. De eerste bezitters waren Borre en Diederik van Amerongen. Later ook Floris V. Er hebben vele familie-oorlo- gen gewoed rond deze ridderhofstad. Op 21 februari 1673 liet de hertog van Luxemburg de burcht volstouwen met takkenbossen; een klein vuurtje en bin- nen 10 minuten stond het kasteel in vuur en vlam. Rond 1900 werd het kasteel herbouwd.



Kasteel Amerongen

We verlieten Amerongen langs een oude begraafplaats. Over de flanken van de Amerongse Berg liepen we naar en door het Zuylensteinse bos. Na een hondenpension en een paar grafheuvels werd de rand van het bosgebied bij Leersum weer bereikt.

Nu werd de twee grote rust bereikt op 41,665 km. Hier hadden we een rust van 50 minuten. Hier nuttigden we ook de lunch. Na de grootste rust liepen we onder langs de Donderberg naar de Darthuizerberg. Hier waren we weliswaar al geweest, maar nu liepen we het traject in tegengestelde richting. Na camping De Bonte Vlucht bereikten we bosgebied De Diepwel, onderdeel van de Kaapse bossen. Over een steile zandhelling bereikten we de vierde verzorgingspost op 47,640 km in recre- atiegebied Het Doornse Gat.

Na deze verzorgingspost werd koers gezet naar het aller westelijkste punt van deze tocht, te weten restaurant St. Helenaheuvel. Hier liepen we echter wel voorbij. Via de Doornse berg met een 19 meter hoge uitkijktoren, welke we niet beklommen, bereikten we het poortgebouw van De Ruitenberg.

Op 54,665 km werd de vijfde verzor- gingpost bereikt. Deze was ook gelegen in recreatiegebied Het Doornse Gat. Daarna liepen we over de Postweg, een oude hanzeweg uit de middeleeuwen tussen Utrecht en Arnhem, verder. Na buurtschap Darthuizen werd Leersum

weer bereikt. Over een klein stratenparkeers werd de derde en laatste grote rust bereikt op 60,330 km. Deze was ook in dorps huis Het Hof te Leersum.

Na de derde grote rust werd koers gezet naar landgoed Breeveen. In een schuur van Staatsbosbeheer werd op 63,890 km

de zesde verzorgingspost bereikt. Daarop liepen we om de Leersumse Plassen om daarna opnieuw bij de schuur van Staatsbosbeheer uit te komen. Hier was de zevende en laatste verzorgingspost op 70,185 km. De totale afstand bedroeg 74,0 km.

Het was al met al een mooie dag geworden. Van de voorspelde regen is vrijwel niets gevallen. We hebben echter wel geluk gehad. Een dag later raasde er een storm over Nederland, die honderden bomen deed ontwortelen

Coos & Henri

OLAT CLUBKAMPIOENSCHAP

Stand clubkampioenschap OLAT t.m. 20 juni

01 Klaas Bakker	5115	Herman Claude	710	38 Bert Timmermans	475
02 Paul Canters	2225	Piet vd Laar	710	Anne Radder	475
03 Bas v Steenberg	1898	Ad v Asten	710	40 Piet de Ruijter	457
04 Kees Lambregts	1785	Andre Loos	710	41 Jan Soetens	445
05 Hugo Prinsen	1771	24 Cees Punselie	610	42 Anton Leygraaf	375
06 Ad Mollen	1755	25 Ben Duin	605	43 Caroline Vernie	285
07 Conny Raymakers	1615	26 Jeannette v Boerdonk	600	Louis Vernie	285
Huub Raymakers	1615	Margriet Fischer	600	45 Johan vd Hoogenhoff	250
09 Henk Plasman	1570	Theo Tromp	600	46 Jose Schimmel	230
10 Frits Mennen	1470	Ad Verbakel	600	Wim vd Wittenboer	230
11 Hannie Klumpkens	1394	30 Frances Rouppe van de Voort	590	Rob Keetlaer	230
12 Ronny Timmermans	1300	31 Wim Peters	535	Bertie Mennen	230
13 Marco Timmermans	1150	32 Henny van Megen	495	Peter vd Ven	230
14 Wim Brooymans	1080	33 Jeanne Beex	480	Theo Gijzen	230
15 Theo Klanke	1008	Ger de Haas	480	Ben Smeenk	230
16 Servee Derks	815	Theo v Hamond	480	53 Alb. v. Heijningen	175
17 Gerard Meeuws	730	Jan v Boerdonk	480	54 Frits v. Duijnhoven	135
18 Jan v. Hoogeloon	710	Arie Evegroen	480	55 Vandy v Heijningen	65
Jan Bruel	710				

CLUBKAMPIOENSCHAP: Onze veteraan Klaas Bakker blijft zijn koppositie sterk verbeteren, door zijn goede prestatie in Schiedam bij het intern. Wandelweekend heeft hij er weer 710 punten bij verdiend sinds onze vorige stand. Paul Canters kan hem helaas niet bijbenen omdat zijn werkkring hem ook in het weekend vaak opeist. Met stip is in aantocht Ad Mollen. Ad laat het er niet bij zitten. Sedert de man met de hamer hem in Sittard een tik gaf, is hij niet meer tegen te houden. Ad stijgt van de 15^e naar de 7^e plaats en wie weet....! Ook Theo Klanke is enkele plaatsen gestegen en wel van 23 naar plaats 15, een plaats die hij ook vorige maand al verdiende vanwege zijn deelname aan de Mergellandroute. Tot slot heeft ook Henny van Megen zich gemeld in ons lijstje met 495 punten behaald op de 50 km in Schiedam.

Als er OLAT-leden zijn die hun naam niet op het bovenstaande lijstje vinden of denken dat ze zich hoger klasseerden, neem dan even contact met ons op: **Paul Canter:** ☎ 0492-543699 of **Ad van Asten:** ☎ 0499-473767

De snelwandeldkalender is onder voorbehoud. Wij ontvangen geen officiële snelwandeldkalender van de Nederlandse snelwandel organisatie.

PROGRAMMA SNELWANDELEN

Juli 15 Sittard	Unitas	Baanwedstrijden, kunststofbaan de Baandert. 15.15 uur 1000 m pup; 3000 m C/D jun.; 5000 m overige groepen
15/16 Amsterdam	KNAU	NK baan, met 20 000 m snelwandelen
29 Sittard	Unitas	Baanwedstrijden, kunststofbaan de Baandert. 15.15uur zie 15 juli
Aug. 5 Spijkenisse	RWV	Recordwedstrijden
8 Roosendaal	THOR	Wegwedstrijden 10 km snelwandelen.
12 Sittard	Unitas	Baanwedstrijden, kunststofbaan de Baandert. 15.15uur zie 15 juli

Attentie: CLUBREIZEN

In het clubreizenprogramma staat voor 1 t/m 3 september een wandelweekend naar Kapelle in Luxemburg. Aldaar zullen we deelnemen aan de tweedaagse van Heemelsdeiercher. We zijn daar ook afgelopen jaar te gast geweest en zijn er toen zeer hartelijk ontvangen. We hebben mogen genieten van prachtige routes. Het is zeer belangrijk, dat u zich z.s.m. aanmeldt opdat wij op tijd het nodige vervoer kunnen regelen. Moeten we zorgen voor een touringcar of personenbusjes? Ook moet de overnachtingruimte besproken worden.

Een kleine groep van negen personen zal aansluitend deelnemen aan de vijfdaagse in Oberbayern/Tirol van onze wandelvriend Bert Mann.

Clubreizen

PROGRAMMA CLUBREIZEN 2000

1 t/m 3 sept.	Tweedaagse Heemelsdeiercher (Luxemburg)	30-20-15 km*
30 september	GR-576 Omgeving Huy	30-20 km*
14 oktober	GR-AE Harze - Manhay	28-20 km

*) Deze tochten zijn t.o.v. de data en plaats (in ons wandelprogramma 2000) veranderd!

Inschrijven voor de tocht dient u vroegtijdig te doen, door het verschuldigde bedrag over te maken op:
gironr. 706801

t.n.v. w.s.v. OLAT te Weert

Minimaal een maand van tevoren met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand.

Inschrijfgeld: leden: niet leden:

Weekend f 105.- f 115.-

Dagtocht f 35.- f 40.-

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is. Zij betalen f 2.50 extra.

Helaas hebben we steeds een beperkt aantal plaatsen, we houden de volgorde aan van de binnenkomst van de betalingen en gewenste opstapplaats. Mocht de tocht volgeboekt zijn boeken we het bedrag door naar de eerstvolgende dagtocht.

Indien u op woensdag voor de tocht geen bericht heeft gehad kunt u donderdagavond tussen 19.00 en 21.00 uur informeren of er nog plaats is. (Theo Tromp ☎ 0495-450325 mogelijk voicemail).

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit **uiterlijk 10 dagen voor de tocht** is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van f 2.50) worden teruggestort.

Opstapplaatsen en -tijden:

(zie hiervoor altijd de bevestigingsbrief)

Den Bosch NS 7.05 uur

Eindhoven NS Fuutlaan 7.25 uur

Weert NS 8.00 uur

Bij voldoende belangstelling ook in:

St.-Oedenrode - Son - Boxtel - Veghel - Keldonk - Helmond - Someren - Nederweert en Leende.

Tenslotte: Zorg voor een geldig grensdocument en enkele Belgische Francs. Er is een excursieverzekering afgesloten, deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.



Informatie en inschrijfadres: Theo Tromp, Daelenbroek 32, 6002 VN Weert ☎ 0495-450325

WANDELEN OP DINSDAG

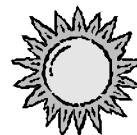
Wandelen op dinsdag

De gekozen routes zijn weliswaar beschreven, maar ook wel eens gedeeltelijk geïmproviseerd omdat we 'n ommetje voor een bezienswaardigheid of cafeetje niet schuwen...Starten om klokke tien met een welgevulde rugzak met leeftocht voor onderweg is een onveranderde voorwaarde, **maar ook moeten wij helaas een beperking opleggen: gezien de aard van de gekozen parkoersen is het zeer wenselijk dat u geen hond meeneemt op deze dinsdag wandeltochten.**

Ruim 300 km wandelplezier in veel geliefde natuurgebieden bieden wij u hierbij graag aan.

Zomerprogramma 2000

<u>Datum</u>	<u>Wandeling</u>	<u>Startpunt</u>	
11 juli	Kuilenroderoute	Hoge Mierde,	Dorpsplein
25 juli	De Groote Peel	Ospel,	Bezoekerscentrum 'Mijl op zeven'
8 augustus	Cartierheide	Eersel,	Camping 'Ter Spgelt'
22 augustus	Strabrechtse Heide	Heeze,	Café 'De Zwaan'
6 september	Woekensroute	Oirschot,	bij de kerk op de Markt
19 september	Beemdenroute	Vessem,	Café 'De Gouden Leeuw'
3 oktober	Weert	Weert, 'Weerterbergen',	via A2 afslag Weert-noord /Stramproy
17 oktober	Goorroute	Veldhoven,	R.K. Kerk, Dorpsstraat
Voor meer informatie: Jos Truus		☎ 0495-535848	
		☎ 040-2110413	



STARTLOCATIE WINTERSERIETOCHT 17 DEC.

Wandelvaria

Van GERWEN naar NUENEN

Wij vragen uw speciale aandacht voor de wijziging van startlocatie op 17 december aanstaande. Gepland was 'Stad van Gerwen' te Nuenen-Gerwen. Deze locatie is afgelopen voorjaar gesloten, zodat we moesten uitzien naar een nieuwe accommodatie in de buurt. Gelukkig hebben wij die ook gevonden in de gemeente Nuenen en wel: 'De Boschhoeve', Oude Landen 1 te Nuenen. Dit is de Parallelweg van de Smits van Oyenlaan vlak bij de snelweg. Zegt het voort!!!!

OP WEG NAAR ROME:

PELGRIM MARK VAN ROOSMALEN

Van Mittenwald naar Bolzano

Zo, ik heb de Alpen achter me liggen en geniet in Bolzano van een welverdiende rustdag.

Het is snik- en snikheet, en boven de bergen hangen paarse donderwolken te twijfelen wat ze zullen doen.



Gisterenavond, bij aankomst in Bolzano, was ik doodop. Je benen zien er dan uit als dikke worstjes en als je na een heerlijke douche en een half uurtje rust weer opstaat, loop je als een oud mannetje. Dat komt vooral omdat het lange stuk naar de Brennerpas en het nog langere stuk van de Brennerpas naar Bolzano (85 km.) over een tweebaans autoweg gaat. Als er ruimte was, lieten de wegenbouwers een halve meter vrij tussen de vangrail en de dikke witte streep, waar auto's en motoren niet overheen zouden mogen komen... Bergop naar de Brenner goot het een paar uur aan één stuk. Voordeel is de aangename temperatuur. Nadeel is die naderende vrachtwagen, die met een grote boeg golf aan komt denderen. Nou ja, nat was ik toch al! Gevaarlijk wordt het als de weg door een bergje loopt. Die veilige dikke witte streep ligt pal tegen de rotswand

en ik hoop dat ze het rode knipperende lampje zien dat ik bij me heb. Dat was vrijdag.

Zaterdag de laatste 5 km. bergop. Toen hield ik het voor gezien die dag. Zondag was het prachtig weer. Geen vrachtwagens, maar de 'Alte Brennerstrasse' is voor motorrijders een prachtige racebaan en wordt vol overgave als zodanig gebruikt. Liefst in groepjes van zo'n 4 à 7 man. Het is één en al bocht en die jongens weten waar het gas zit. Stel je voor: een bochtig ravijn links, en rechts steile granietwanden. Het ravijn maakt een bocht. Terwijl ik met kloppend hart die bocht vond, maakt een motorrijder aan de andere kant zich op om dezelfde bocht eens haarscherp aan te snijden.

Weet hij veel dat er aan de andere kant van die bocht ook nog leven is! Door het 100% op moeten letten alleen al ben je 's avonds bekaft. Nou, zul je zeggen, neem een andere weg. Ik kan je geruststellen: die is er niet!

Maandag 37 km. naar Bolzano en mooi weer. Op veel te veel plaatsen de laatste drie dagen zie je gedenktekens, vooral bij die smalle doorgangen.

Mannen tussen de 18 en 30 jaar. Twee meisjes van 11 en één van 13 jaar delen in 1987 hetzelfde lot, lees ik. Ze zijn allen verongelukt.

De kloof wordt breder. Ik vind bergen prachtig, maar vooral om ze vanaf een

bankje te bewonderen. Ze kunnen ook



De bergen jachen Mark toe, maar of hij teruglacht...?? gevaarlijk zijn. De hakken van mijn schoenen zijn tot op de draad versleten. De Italiaanse schoenmaker heeft beloofd dat ze morgen om 10 uur klaar zijn. De vorige hakken heb ik er 10 dagen geleden onder laten zetten. Oostenrijk heb ik ook al achter me, besef ik nu. Ik denk terug aan dat geweldige pension 'Alpengruss' in Seefeld. En aan dat jonge echtpaar in Kreith. Zij was de dochter van de eigenaresse, die ziek was en toevallig waren ze daar om het gras te maaien. Ze moesten weer weg, lieten het pension een nacht aan mij over en hij kwam de volgende ochtend terug om voor het ontbijt te zorgen.

Nu geniet ik van m'n rustdag. Het ijs is heerlijk en gisteren heb ik midden op straat lekker Italiaans gegeten. Het terras was vol, en dan zet je er toch gewoon wat tafeltjes bij! Geen witte streep te zien waar je niet overheen mag.

Van Bolzano naar Verona

Ik heb een beeld van de gemiddelde Italiaan als iemand met gevoel voor drama. Iemand die alles net wat dikker aanzet dan wij Hollanders nodig vinden. Die van gewone dingen door middel van een hoop heisa wat bijzonders maakt en zich daar ook nog eens prettig bij voelt.

Op het brede fietspad langs de rivier de Adige, die door een prachtig dal loopt, zie ik niets dan zwiigende wielrenners.

Ze hebben geen tijd voor een groet, laat staan voor een praatje. Ze hebben wel wat anders te doen; ze moeten zich ontspannen. Vlak voor Rovereto echter krijg ik m'n zin en ontmoet ik de model-Italiaan zoals ik me die voorstel.

Ik hoor achter me een vrouwenstem: "Paolo, Paolo, een pelgrim, die naar Rome gaat!" Dit wordt geroepen in een toonsoort en met een volume zoals men dat in Holland reserveert voor het geval

een kind onvoorzichtig de straat oversteekt en jij de naderende auto ziet. Terwijl ze mij passeren, herhaalt zij dit scenario, maar Paolo heeft verre Hollandse voorouders en laat zich rustig uitdrijven, terwijl zijn vrouw duchtig op de remmen trapt en me opwacht met een blik in de ogen van: 'Het zal toch wel waar zijn!' Als ik haar vertel dat ik inderdaad te voet uit Holland kom en Rome mijn einddoel is, legt ze haar

hand op haar boezem, sluit de ogen en heft het hoofd hemelwaarts. Het lijkt nauwelijks te verwerken voor haar, maar ze heeft nog meer in huis. "Ben je niet erg moe?" vraagt ze en ze neemt me bij de elleboog voor het geval ik onverhoopt zou bezwijken! Ik stel haar niet teleur: "Ach moe..., 40 km. per dag, de hitte, de bergen, geen herberg, en pas over vijf weken zie ik mijn jongste zoontje weer." Ik zucht hierbij heel diep en zoek even steun bij het hek dat

Van Verona naar Poggio Rusco

Ik belde bij de pastoor aan en in het Italiaans verzocht ik om gastvrijheid voor één nacht. Na grondige bestudering van m'n bisschoppelijk schrijven zei hij: "Goed, kom maar mee" en bracht me naar een gastenkamer. Ik vroeg hoe ik de pastorie weer inkwam als ik vanavond na het eten m'n bed wilde opzoeken. "Geen sprake van", bezwoer Don Gino, "Jij eet bij een gezin hier". Wat verbouwereerd wachtte ik tot 8 uur en toen kwam Franco voorrijden om mij op te laden en naar zijn huis te rijden. De pastoor moest nog een mis doen in één van de omliggende dorpen. Voor mijn gevoel had Franco alleen zijn stuur vast als de koers gewijzigd werd.

Hij woonde in een groot huis. Zijn zoon van 12, die buiten wat tegen een bal schopte, werd met enkele driftige gebaartjes naar binnen verwezen.

De gast gaat als eerste het huis binnen en wordt van achteruit bij de beide ellebogen in de gewenste richting gemanoeuvreed. In dit geval was dat de

de rivier beschermt tegen fietsers, die er eventueel in zouden kunnen vallen.

"Paolo, Paolo", krijt ze. Het is voor haar alleen niet meer te verwerken. Ze vouwt haar handen samen als een communicantje en vraagt of ik in Rome voor haar wil bidden. Het is eigenlijk geen vragen maar een fluisterend smeken.

Als ik mijn ogen sluit en met een paar moede hoofdknikjes haar verzoek inwillig, terwijl ik een franciscaans lachje om mijn mond laat spelen, omhelst ze

eetkamer waar ik kennis maakte met zijn zoon Enrico, zijn vrouw en zijn vader die bij hen inwoonde.

Heerlijk gegeten, rijkelijk ondersteund door wijn uit de streek. De TV staat gewoon aan en wat zich afspeelt is onderwerp van gesprek. In dit geval een vriendschappelijk potje voetbal t.b.v. de Vrede in 't Midden Oosten. Als Franco me iets wou vertellen kwam hij naast mij zitten, greep me bij de bovenarm en stak van wal: "Máarco, als je nog wat wilt hebben, néém het dan, hè?!"

De zus van Franco's vrouw kwam ook nog even langs met haar moeder. Ze woonden allemaal, zij het apart, in het grote huis. Na het eten trok vader zich terug, na me uitvoerig het allerbeste te hebben gewenst.

Franco kwam met een prentje aan 'voor de spiritualiteit onderweg', en na een allerhartelijkst afscheid werd ik onder de pauze van de voetbalwedstrijd weer naar de pastoor gebracht.

Het was inmiddels 10 uur en zoals je in Italië mag verwachten, was de pastoor

me en geeft me twee dikke klapzoenen. "Paolo, Paolo", galmt het door het dal van de Adige, en ze peddelt naar Paolo, die 100 m. verderop van zijn rust staat te genieten, om hem te vertellen van het snoepje dat ze zojuist heeft gehad.

Kijk, dat is nou Italië. Dit is op 't Hof in Bergeijk niet in elkaar te timmeren. Ik denk: "En dit is nog maar het Noorden, het Friesland van Italië!" Tevreden wandel ik verder, het zuiden tegemoet.

nog niet thuis, maar ik hoefde me niet te vervelen want op het voetbalveldje naast de pastorie strenden twee jeugdelftallen om de hoogste eer en het hele dorp was hiervoor uitgelopen.

Je kijkt de ogen uit je hoofd, vooral als je in de buurt van een familie staat, want het is niet de vader van 'n voetballertje, die zijn zoon aanmoedigt. Nee, het is de hele familie die uitgerukt is.

De trainer van de verliezende partij spande echter de kroon. Bij elke gemiste kans wierp hij zich in de afrastering, en toen hij na de wedstrijd weigerde de winnende coach de hand te schudden, laaiden de emoties hoog op. Ze vergeten alles weer even snel. Zo ook de pastoor die tegen elven aan kwam rijden en zich met een ontwapenende glimlach tegen het hoofd sloeg: "Ach Marco, je zult wel slaap hebben!" Dat had Marco, maar hij had zich geen seconde verveeld!

Van Poggio Rusco naar Traversa



Ik ben voor mijn vertrek nogal eens gewaarschuwd dat je in Italië op moet letten voor oplichterij. Valt de herbergier daaronder, die honderd gulden rekende voor het overfaxen van 8 A-viertjes (waarvan er maar 6 overkwamen)?

Hij kan ook een trage fax hebben

die er z'n tijd voor neemt om een A-viertje naar Holland te sturen. Duidelijker en klassieker is het volgende verhaal.

Ik loop op een heerlijk rustig weggetje, weinig verkeer, richting Bologna. Er stopt een auto voor me. Meestal komt er dan vanaf de andere kant een knaap van een vrachtwagen aan, en die krijgt dan voorrang. Ik kijk om maar zie niks. De chauffeur wenkt me. Een jaar of dertig, keurig in het pak, z'n spiegelzonnebril op en bij hem in de auto een vrouw met baby'tje. Het is geen Italiaan. Hij spreekt vlot Engels en vraagt of er in de buurt een plaats is waar ze kunnen eten. "Ja, 3 km. verderop", help ik hem. Ik pak m'n wandelkaart en hij stapt uit. Ik leg hem uit waar hij zijn buikje rond kan eten. "Hoeveel kost zo'n maaltijd in Italië nou?", vraagt hij. "Nou mijnheer, voor 25.000 lire kun je goed eten", zeg ik, blij dat ik ook eens iemand vooruit kan

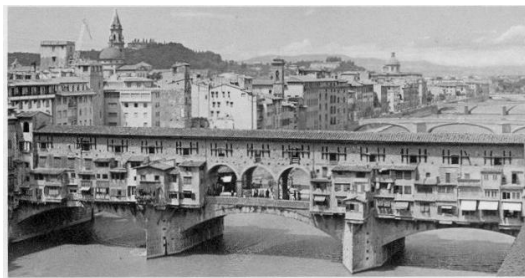
helpen. "Hoeveel mark is dat?", vraagt hij, "want ik heb alleen markten". Hij haalt een portefeuille te voorschijn waarbij hij wat geld laat ritselen wat ik niet goed kan zien. "Reken maar op 25 mark", maak ik het mezelf gemakkelijk. "Hoe heet het geld waarmee je hier betaalt?" speelt hij de vreemdeling. "Lires" onderwijs ik hem. Hij heeft nu zijn voorbereidende werk achter de rug. Als een cabaretier heeft hij zijn act goed opgebouwd. Nu komt de plot, de ontknoping. "Lires?" klinkt het verbaasd. "Hoe zien die eruit?" "Ik lach hem vriendelijk toe en zeg: "Ik zou het echt niet weten", en loop meteen door. Het staat je natuurlijk vrij om het anders te doen. "Lires?" klinkt het verbaasd. "Hoe zien die eruit?" Glimlachend om zoveel onbenul haal ik mijn

portemonnaie te voorschijn en hou de inhoud voor z'n neus. "Hier is er een van 5000, van 10.000 en van 100.000." Ik krijg een stevige duw en met de andere hand grist hij de portemonnaie uit m'n hand. Het is in een fractie gebeurd en de auto is weg. Glimlachend om

Van Traversa naar Arezzo

Ooit in Florence geweest? Nee? Verkoop je huis of verhoog de hypotheek, en doe het, raad ik je dringend aan. Het is de moeite meer dan waard.

Florence heeft een kathedraal waar ik me urenlang aan vergaapt heb, en dan moet je weten dat ik normaal gesproken niet zo'n 'bekende gebouwen' bezoeker ben. Deze kathedraal echter doet je naar adem happen en je gaat als vanzelf gauw ergens zitten. De *ponta vecchia* is de wereldse tegenhanger van de kathedraal. Het is allemaal echt goud wat er in de tientallen winkeltjes blinkt en



daardoorheen knetteren tientallen scooters. In rijen van 100 staan die scooters in de straat geparkeerd. Een

zoveel onbenul telt hij het geld. Genoeg om de dag mee door te komen. Toen hij mij z'n geld liet zien, vertrouwde ik het al niet. Hij was te ver van zijn beginvraag 'waar kun je hier ergens eten' geraakt.

heer in een smetteloos kostuum, snelle helm op en vol gas. Het weer werkt dan ook wel mee.

Oversteken doe je het best met je ogen dicht. Was ik pastoor, ik zou op een druk punt positie kiezen en allen die wilden oversteken, zegenen, een offerblokje subtiel in de buurt plaatsend. Ik zou een rijk man zijn.

Maár...., Florence moet je te voet naderen, het liefst vanuit het noorden.

Je loopt totaal onvoorbereid een bochtje om en je ziet de hele stad op 6 km. voor je in een dal liggen pronken. In één seconde treft de stad je in het hart. Daarna ga je kijken en denkt: "Wat mooi", maar dat ene moment is dan al voorbij. Juist omdat het zo onverwacht is, is het puur. Ik doe de stad geen eer aan door er maar anderhalve dag te blijven.

Florence is voor mij ook de stad van de vele koffiebars. Nergens wordt de koffie zo driftig bereid als in Florence. Ademloos heb ik het ritueel

Later in Bologna komt er een vrouw op me af met een dikke portemonnaie in de hand. "Kun je geld wisselen?" Als buitenlander pikken ze je er zo uit. U bent dus gewaarschuwd!

gadeslagen van de bereiding ervan. Iemand bestelt twee koffie. Twee schoteltjes worden met een klap op de marmeren toog gekwakt en twee lepeltjes volgen. Het filterbakje met oude koffiedrab wordt heftig in een bak leeggeslagen, alsof hij met een hamer een weerbarstige spijker in hard hout drijft. Daarna wordt de verse koffie in het filtertje gedaan en zeer nauwkeurig aangestampt. Het geheel wordt in een gewelddadige beweging onder het koffieapparaat bevestigd, en de rechterarm maakt een volledige boog van 360 graden en raakt onderweg ergens de schakelaar, die het apparaat in werking stelt.

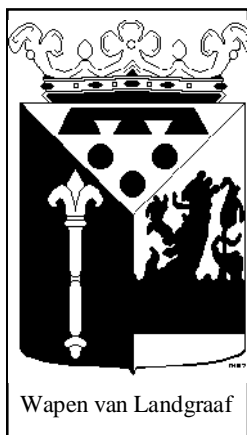
Nu heeft hij een probleem want zeker 15 seconden heeft hij niets te doen. Hij verschuift de schoteltjes, poetst met een doek de smetteloze toog en bokst dan de schakelaar weer op nul. Hoppekee, twee koffie. Hij heeft dit al 100.000 keer gedaan en hij is er niet echt blij van geworden. De koffie is heerlijk en als je dat zegt, stelt hij dat op prijs.

Florence...., voor als je nog niet weet waar naar toe met vakantie!

Mark van Roosmalen

57e Ronde van Zuid-Limburg

Op **zaterdag 20 mei** was de start van de Ronde van Zuid-Limburg. Deze 3-daagse wandeltocht werd al voor de 57e



gemeenten Gulpen, Simpelveld en Wittem. De gemeente Gulpen omvat de dorpen Gulpen, Reijmerstok en Wijlre.

keer georganiseerd. De startplaats was vanuit De Spuiklep, een accommodatie van de Nederlandse Spoorwegen, met een hele grote parkeerplaats te Heerlen.

Het Heuvelland bestaat uit de

Ze heeft ca. 8.000 inwoners en bestrijkt een oppervlakte van 3.077 hectare. De gemeente Simpelveld telt ca 12.000 inwoners en bestaat uit de dorpen Simpelveld en Bocholtz en de gehuchten Huls, Molsberg, Bosschenhuizen en Baneheide. De totale oppervlakte bedraagt: 1640 ha. De gemeente Wittem bestaat uit de dorpen: Epen, Eys, Mechelen, Nijswiller, Slenaken, Wahlwiller, Partij-Wittem. Wittem heeft ca. 8000 inwoners en omvat een gebied van 4.250 ha waarvan 2.935 ha openbaar groen is.

Langs de spoorlijn en het NS-station liepen we het centrum uit. Bij de Gasthuisstraat waren we Heerlen weliswaar nog lang niet uit. Maar deze brede groenstrook ziet er haast als een volwaardig bos uit. De talloze bladeren aan de bomen bevorderen het idee van

een bos des te meer. Eerst kwamen we langs de Oliemolen, gevolgd door de Caumermolen. We liepen hier ook al langs de eerste draaiportjes, hier in Limburg vooral steechtjes genoemd. Via hoeve Schiffelerhof liepen we nu naar Schaesberg, behorend tot de gemeente Landgraaf.

Schaesberg was tot 1618 een onderdeel van de heerlijkheid Heerlen. In 1618 verwierf de familie Van Schaesberg de afzonderlijke heerlijkheid. Het gebied viel onder Brabant. De familie bewoonde al voor 1618 het landgoed/kasteel. De familie bleef tot de Franse revolutie in bezit van de heerlijkheid en tot in deze eeuw van het kasteel. De heren van Schaesberg werden door de Duitse keizer later verheven tot graven en rijksgraven. In 1649 werd begonnen met de bouw van een

eigen parochiekerk, daarvoor viel Schaesberg onder de parochie Heerlen. De kerk werd pas in 1699 voltooid en was gewijd aan de H. Frederik. Tegenwoordig zijn de HH Petrus en Paulus de parochieheiligen.

Daarna kwamen we door en langs het gebied dat bekend is van het Pink Pop festival te Landgraaf. Hier is ook de hoogste berg (Strijthagen, 239,2 meter) van de naaste omgeving, compleet met een stoeltjeslift naar de top. Na een schachtwiel - een mijnmonument - liepen we naar kasteel Strijthagen en vervolgens langs enige vijvers.

De gemeente is in 1982 ontstaan door samenvoeging van de vroegere gemeenten Nieuwenhagen, Schaesberg en Ubach over Worms.

Op 8 km was bij de watermolen van Strijthagen een verzorgingspost. Hier kon je koffie, thee, limonades, soep en vooral ook Limburgse vlaai krijgen. De vlaaien en soep kosten f 2,00. De overige consumpties waren f 1,00. Alles verliep wel via een bonnensysteem. Daarna liepen we naar kasteel Ehrenstein. Daarna volgden we de Anstelbeek. Hier liep het parkoers even heel dicht langs elkaar heen. Want globaal was de route hier de beek aan één zijde heen lopen en aan de andere zijde teruglopen. In Eijgelshoven was de grote rust in Basisschool 'De Ansel' aan de Truytstraat 25. We kruisten een verkeersweg en volgden even later een spoorlijn. Over paden en veldwegen werd koers gezet naar de Brunssummerheide.

Brunssum is een van de oudste plaatsen in ons land waar mensen zich vestigden. Dat gebeurde in de oertijd, ergens tussen 10.000 en 4.000 jaar voor Christus. De eerste bewoners, die in het Stenen Tijdperk leefden, kwamen oorspronkelijk uit het gebied van de Donau (vermoedelijk uit het tegenwoordige Hongarije en Oostenrijk). De Brunssummerheide was een gunstige vestigingsplaats. Men vond hier een ge-

Tweede dag

Op **zondag 21 mei 2000** verlieten we de start rond half negen. Nadat het op weg naar de start had geregend was het nu droog. We liepen onder de 4-baansweg N281 door. Over graspaden liepen we langs Nieuw Eyckholt, een huis voor ouderen. Daarop kwamen we in Benzenrade, tegenwoordig een wijk van Heerlen. Door de gesloten glazen deur van de plaatselijke kapel keken we naar binnen. Een kaarsje zetten was er

deeltelijk open heide, grotendeels omringd door moerassen. De naaste omgeving was gemakkelijk te overzien, zodat men bij naderend gevaar tijdig was gewaarschuwd. De moerassen vormden een natuurlijke beschermende ringwal. Heldere bronnen op de heide zorgden voor het drinkwater.

Omstreeks een halve eeuw voor Christus kwamen de Romeinen naar ons land en bleven er meer dan vier eeuwen. Velen vestigden zich voorgoed in Zuid-Limburg en dus ook in Brunssum. Het waren de Romeinen die ontdekten dat van de klei van de Brunssummerheide nuttig gebruik kon worden gemaakt. Er ontstond een keramische industrie, die tot na de Middeleeuwen is blijven bestaan. De hier gebakken producten werden tot diep in Duitsland en Frankrijk verhandeld. Zo raakten de Brunssummers vroeg vertrouwd met handel en industrie.

In de 18e eeuw werden de Zuidelijke Nederlanden- en daaronder ook Brunssum - ingelijfd bij Oostenrijk. De Oostenrijkse tijd eindigde met de Franse Revolutie. In die tijd bestond gedurende meer dan een halve eeuw in het Land van Valkenburg een bloeiende industrie en handel bestaan onder de naam "Ambacht van den Eijzeren". Brunssum was het centrum van deze typische huisindustrie. De ijzeren gebruiksvoorwerpen werden verkocht door half Europa tot in Spanje en Portugal. Deze industrie was van grote betekenis.

De ijzerindustrie verschaftte werk aan in totaal 543 arbeidskrachten. In het midden van de achttiende eeuw werd alleen al in Brunssum jaarlijks circa 200.000 pond ijzer verwerkt.

In 1796 was het "Ambacht van den Eijzeren" zo goed als verdwenen. Brunssum had toen 672 inwoners boven de twaalf jaar. Daaronder waren slechts twee smeden en een slotenmaker.

dus niet bij. Na een bospassage kwamen we langs de Benzenraderhof. Na een mooi pad langs weilanden en door een bosgebiedje (Imstenraderbos) bereikten we Imstenrade bij een zeer grote boerderij. Even verderop kwamen we ook langs het gelijknamige kasteel. We staken de A76-snelweg over. Over de Peuschenkenseide stegen we vervolgens naar het plaatsje Huls. Hier werd het hoogste punt van de tocht bereikt op

Op 1 oktober 1795 was het Land van Valkenburg als een deel van het departement van de Nedermaas ingelijfd bij de Franse Republiek. Het gevolg daarvan was, dat het graafschap Amstenrade en Geleen, waartoe Brunssum behoorde, ophield te bestaan. Brunssum werd het jaar daarop op 31 augustus 1796, officieel tot gemeente verheven. Gedurende de gehele 19e eeuw bleef Brunssum een rustig kerkdorp, dat rond 1900 niet meer dan 1200 inwoners telde. In het begin van de twintigste eeuw begon ook voor Brunssum een nieuw industrieel tijdperk. De reeds eeuwenlang in Zuid Limburg op bescheiden schaal uitgeoefende mijnbouw ontwikkelde zich door de sterk toegenomen vraag naar steenkool snel tot een grootindustrie, waarbij elf moderne mijnzetsels ontstonden. In Brunssum kwam de staatsmijn Hendrik. Door de exploitatie van die kolenmijn - van 1918 tot 1966 - is de geardeheid van de Brunssumse bevolking internationaal. De mijnen brachten vervaart en een stormachtige bevolkingsgroei, ook in Brunssum.

Sedert 1967 is in het voormalige complex van die kolenmijn gevestigd het Nato-hoofdkwartier "Afcen" (Allied Forces Central Europe), verantwoordelijk voor de defensie van Midden-Europa.

Op de grens van Brunssum en Landgraaf was op 22 km weer een verzorgingspost. Nu kwam een heel mooi stuk over de Brunssummerheide met talrijke vergezichten. De fraaie Rode beek werd gekruist. Van rechts kwam hier een snelwandelaar "aangestormd", die weer aansluiting zocht bij zijn wandelgroepje. Bij een zandgroeve, ter hoogte van Heihoven werd het bosgebied verlaten. De totale afstand bedroeg 30,1 km. Het had deze dag over het algemeen af en toe lichtjes gedruppeld, met één flinke bui, maar met een paraplu was men hier voldoende tegen gewapend.

220 meter. Op 8 km was de eerste grote rust in Hotel Bellevue. Hier vandaan had je inderdaad een fantastisch panorama met vergezichten tot in Duitsland en België. Mede omdat we ver achterin liepen waren er wandelaars die vroegen of wij het 30 km parkoers volgden. Het officiële parkoers is 40 km, maar anderen - 65plussers - mogen 30 km lopen. We kregen echter wel de indruk dat er ook diverse 65minners de 30 km liepen.



Panorama bij Huls

Wij liepen in ieder geval het 40 km parkoers. Door Hulsveld daalden we af tot aan de rand van Simpelveld. Langs een zuiveringsinstallatie verlieten we deze plaats weer. En via een pad door een weiland kwamen we in Bulkensbroek. Na een asfaltweg langs het plaatselijke kasteel liepen we door een tunneltje onder een oude spoorweg (het vroegere 'miljoenenlijntje') door. We kwamen in een file terecht. Over een smal pad, waar inhalen niet mogelijk was, liep een groep gehandicapten. Er waren in deze groep twee wandelaars, die het erg moeilijk hadden en persoonlijke begeleiding nodig hadden om moeilijke passages te passeren. Via veldwegen kwamen we vervolgens in Baneheide. Op 14 km was in Nijswiller een verzorgingspost. Het weer hield zich nog steeds goed en het druppelde slechts af en toe. Naar later bleek stilte voor de storm. Op de splitsing met de 30 km kregen we een appel. De splitsing met de 30 km werd niet gepromoot. Alleen in het wandelboekje met de parkoersbeschrijving werd

Laatste dag

Op **maandag 22 mei 2000** werden we met de trein naar Schin op Geul vervoerd. Hier gingen we van de route af omdat we er niet van houden om in de meute achter elkaar te lopen. In het centrum van Schin op Geul kwamen we, op zoek naar een café om koffie te drinken, een markeerder van de Ronde van Zuid-Limburg tegen. Hij dacht dat we verkeerd waren gelopen. Nu bezichtigden we de begraafplaats van de nabij gelegen kerk, omdat de kerk zelf op slot zat. Het centrum van Schin op Geul ligt op ± 10 km van Heerlen. Nadat we het officiële parkoers hadden opgepakt kwamen we spoedig langs een hotelletje waar we koffie hadden kunnen drinken. Maar nu besloten we

van Nederland liggen. We liepen onderlangs de kerk. Daarna volgden weer een paar draaihekjes en we kruisten weilanden. Op een splitsing wees een pijl r.d., terwijl we r.a. moesten. Markeringen verderop gaven ook aan dat we r.a. moesten. Door het Elzetterbos bereikten we de grote rust bij restaurant en camping Rozenhof te Camerig. Toen we goed en wel gesetteld waren ging het regenen. En het bleek later zo'n drie uur door te blijven regenen. Na de rust dwaalden we weer lange tijd door de Elzetterbossen. De parkoersbeschrijving was nu minder goed te volgen. Door het regenachtige weer was het al donkerder in de bossen. En dan nog eens onder de paraplu waardoor het nog donkerder werd. Door de regen veranderden de zandpaden geleidelijk in modderpaden. Via Elzet werd koers gezet naar Wahlwiller. Hier kregen we op een verzorgingspost gratis bouillon, citroen of ijs thee. We hadden nu 27 km afgelegd.

Wahlwiller koestert zich in de schaduw van de beschermende heuvels. Midden

door te lopen. De markeringen waren al weggehaald. Daar hadden we al wel rekening mee gehouden. Maar wat we hierdoor niet wisten was, dat een omleiding niet getraceerd kon worden. Dit omdat de omleiding op een asfaltweg begon. Voetsporen zijn hierop niet te zien. Wij konden echter van het oorspronkelijk geplande parkoers genieten. In Schoonbron staken we de Valkenburgerweg over. Daarna kwamen we uit bij de Geul. Deze volgden we een tijd. Het parkoers voerde door weilanden. Af en toe waren er mogelijkheden om uit te glijden. Hier maakten wij geen gebruik van. Maar slechtienden hadden hier wel kunnen uitglijden als het parkoers hier langs was gekomen. Ver-

melding gemaakt van de mogelijkheid om 30 km te lopen voor ouderen. Het volgende dorpje op ons parkoers was Hilleslagen gevolgd door Melleschet. Daarna kwamen we in Vijlen. Van verre zagen we al de hoogst gelegen RK kerk

in het dorp ligt een klein kerkje dat een ware kunstschat herbergt: de moderne wandschilderingen van Aad de Haas maken Wahlwiller tot een waar bedevaartsoord voor kunstliefhebbers. Ook in culinair opzicht is Wahlwiller een bestemming met allure door de restaurants van topniveau. Daarnaast heeft Wahlwiller ook wijngaarden.

Over veldwegen werd Overeys bereikt. Na kasteel Goedenraad sloegen we af bij Hoeve Vogelzang. Nu volgde een steile klim naar een verzorgingspost bij boerderij Vanhommerig te Bosschenhuizen. Door de regen was nu ook een stal tot zitruimte omgedoopt. We kregen uitzicht op de molen bij Vrouwenheide. Bij de Putberg was een lang, smal pad dat bedekt was met een laag dunne vloeibare modder. Het was hier opletten geblazen. Later hoorden we dat hier wandelaars waren uitgegleden en dus helemaal onder de modder kwamen te zitten. Weer anderen waren over het naastliggende prikkeldraad geklommen om iets aangenamer te kunnen lopen. Al dit prikkeldraad langs wandelpaden deed ons denken dat wandelaars, en dus mensen, eigenlijk als beesten worden behandeld omdat we tussen prikkeldraad moeten doorlopen. Verderop kwamen we nog langs vroegere kalkovens. Als laatste kwamen we nog langs Hoeve De Dohme. Dit was vroeger één van de buitenverblijven van Karel De Grote. Ook kwamen we nog langs de Welter watermolen. De totale afstand bedroeg 39,2 km. We deden hier bijna 9 uur over.

derop kwam van links de pijlophaler aangelopen. Hij vroeg of wij soms de Ronde van Zuid-Limburg liepen. In Etenaken volgden we zo'n 600 meter een verkeersweg. Opnieuw sloegen we af en dwaalden door weilanden naar Wijlre. Vlak voorbij de watermolen van Wijlre, die volop draaide, was nog net voor de plaatselijke bierbrouwerij een verzorgingspost op 5 km. Voor het kasteel van Wijlre sloegen we af en volgden nu een grintweg langs de Geul naar en door Stokhem.

Het fraai langs de Geul gelegen dorp Wijlre maakt sinds 1982 deel uit van de gemeente Gulpen. De aanblik van het dorp wordt overheerst door de meer dan honderd jaar oude Brand Bier-

brouwerij, de brouwer "waar Limburg trots op is". Het kasteel dat in Wijlre ligt is door een gracht omgeven en is gebouwd in de tweede helft van de 17de eeuw door de heren van Wachtendonck. De carrévormige dienstgebouwen rond de fraaie binnenplaats met keibestrating dateren uit de 18e eeuw. De watermolen draagt het jaartal 1776 maar is veel ouder.

Na Huize Schoonzicht liepen we weer dichters langs de Geul. We kwamen langs camping De Anemoon met het bijbehorende NIVON-huis. Daarna liepen we onder de Keutenberg naar Engwegen. Daarna bereikten we (opnieuw) het centrum van Schin op Geul. Langs een voormalige forellen-kwekerij verlieten we Schin op Geul weer. Opnieuw volgden we een pad langs de Geul tot aan de Drie Beeldjes. Hier staken we een wit bruggetje over de Geul over, echter nog niet voor de laatste maal. In een bocht van ons pad kregen we uitzicht op kasteel Genhoes.

Kasteel Genhoes (het-versterkte-huis) is waarschijnlijk ontstaan uit een in de 11e of 12e eeuw gebouwde woontoren. Het oudste gedeelte van het imposante slot is gotisch; de voorgebouwen zijn in Limburgse barok, terwijl de boogbrug Romaans is. Tijdens de 80-jarige oorlog werd het kasteel, dat door een slotgracht is omgeven, door brand verwoest (1577). In het begin van de 17e eeuw vond een algemeen herstel plaats. De slothoeve dateert uit de 18e eeuw.

Even verderop kwamen we langs kasteel Schaloen.

Het romantische kasteel Schaloen, dat door grachten is omgeven, werd reeds in 1375 genoemd. Twee boogbruggen leiden naar het van hoektorens (1575) voorziene kasteel. In 1656 werd het, tijdens de Spaans-Nederlandse oorlog verwoeste kasteel, herbouwd in de vorm van een rechthoekig huis door J.R. Hoen van Cartels. Het poortgebouw dateert uit 1701. Verdere uitbreidingen kwamen tot stand in 1721 en 1738. In 1894 vond een restauratie in neogotische stijl plaats door architect Dr. Cuypers. De bijgebouwen van het kasteel herbergen hotelkamers, appartementen, restaurant en terras.

We staken de Oude Valkenburgerweg over en betraden nu het natuurgebied Gerendal. Na het St. Jansbos dwaalden we door het Biebos. Na een lange afdaling van 140 naar 80 meter bereikten we een buitenwijk van Valkenburg. We mochten nog niet meteen naar het centrum van Valkenburg lopen. Langs het Sprookjesbos en de nodige stijgingen en dalingen over (gladde) trappen liepen we onder de stoeltjeslift naar de Julianatoren door naar de grote rust in Hotel Lobelia. Het was hier erg druk en we besloten naar een andere rustgelegenheid uit te kijken. We vervolgden het parkoers langs de Grendelpoort en door het Halderpark met het bijbehorende kasteel Den Halder. Opnieuw volgden we de Geul en kwamen nu door kasteelpark 'Oost'.

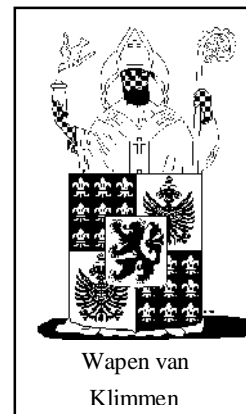
In 1563 werd Oost genoemd als hoeve en in 1587 als kasteel toebehorende aan P. v.d. Hoff, drossaard van het

Land van Valkenburg. De Belgische jonkheer De Villers de Pité herbouwde in 1830 het hoofdgebouw. Van het oude gedeelte resteren nog de westelijke vleugel (windvaan 1757) en het verbindingsstuk met de hardstenen venteromlijstingen. Tegenwoordig in gebruik als trouwzaal, vergader-, party- en congrescentrum.

Over een steil pad verlieten we de Geul, nu definitief. Bij Kapel De Kluis was weer een parkoerswijziging. De regen van de vorige dag had veel paden ver-raderlijk glad gemaakt. Deze dag was het gelukkig de hele dag droog gebleven. Verder liepen we door

Walem, Koulen, Termaar en Klimmen. In Klimmen was bij een sportterrein de laatste verzorgingspost op 22 km. Daarna liepen we verder door Craubeek naar Barrier. Tenslotte kwamen we langs de kastelen Hearren, Cortenbach en Ter Worm alvorens de finish te bereiken. De totale afstand bedroeg deze dag 29,5 km. Volgend jaar is de Ronde van Zuid-Limburg van 19 t.m. 21 mei.

Coos & Henri



Wapen van Klimmen



Uit het dagboek van Ad Verbakel, met Sjef Koolen op weg naar Santiago de Compostela



Pelgrimage van Ad Verbakel en Sjef Koolen naar Santiago de Compostela

Op zondag 2 april zijn Ad Verbakel en Sjef Koolen, ieder uit zijn eigen woonplaats, voor een pelgrimage naar Santiago de Compostela vertrokken, een voettocht van 2600-2800 km. Dit is een beknopt verslag van de pelgrimstocht met hier en daar een foto. Deze tekst staat op de internetsite van Jeannette en Vincent. In ons vorige boek kon u lezen hoe ik het lijvige dagboekverhaal over het verloop van hun tocht over de eerste twee weken aan u heb getracht door te geven.

Wij verlieten Ad en Sjef op 17 april in Courtisol, gelijktijdig met Jeannette en Vincent die een paar daagjes met Ad en Sjef waren opgetrokken....



Als Jeannette en Vincent vertrokken zijn, uitende twee pelgrims zich in dankbare herinnering: Ad is blij dat hij zijn dochter en schoonzoon een paar dagen bij zich zag en Sjef is weer een paar ervaringen rijker en is tevens onder de indruk van de spontane wilskracht van het jonge stel.

De wandeldag gaat door een landbouwgebied, waar de storm van afgelopen winter goed heeft huisgehouden. Ze gooien er die dag 40 km tegenaan en overnachten in de tent achter het gemeentehuis van Sompuis op uitnodiging van de burgemeester.

Dinsdag vinden de pelgrims een plekje in een verwaarloosd plaatsje Mesnil Lettre, even saai als het gebied waardoor ze de hele dag hebben gewandeld. Het wandelgebied blijft eentonig, ook de volgende dag, met als enige onderbreking de stad Troyes. Hier proberen ze geld te pinnen, maar dat lukt niet. De enige mogelijkheid om aan geld te komen is je Creditcard tonen.

Even buiten de stad doet zich de gelegenheid voor om in een Auberge te overnachten. Die avond in de jeugdherberg wordt doorgebracht met het weer in orde brengen van de bagage.

Op weg naar Pasen

Als ze de volgende morgen op het punt staan om te vertrekken, missen ze hun wandelstokken en ze gaan er meteen naar op zoek in de Auberge. Sjef heeft geluk, zijn stok is er nog, maar die van Ad wordt niet meer gevonden. Een nieuwe stok

voor Ad wordt die dag ergens uit het bos gehaald.

Langzaam verandert de omgeving van landbouwgronden naar veeteelt en ook de hellingen worden steiler. De dorpjes waar ze doorheen trekken, zijn qua uiterlijk vergelijkbaar met die in de Ardennen. Onderkomen voor de nacht wordt gevonden in één van die dorpjes en Ad schrijft dat Sjef al sliep voor dat hij z'n korte broek uit had, die ze die dag voor de eerste keer droegen.

Op Goede Vrijdag brengen ze eerst wat geleende spullen terug bij de boer waar ze hun tent mochten plaatsen. Het heeft geregend en met een natte tent in de bagage gaan ze weer op weg door een kleurrijk gebied vanwege het koolzaad. Na het nemen van een flinke heuvel komen de pelgrims bij een Gîte waar nog plaats is. De gelegenheid wordt benut om de tent te laten drogen. En met 3 eieren en 3 aardappels per man en een karaffe wijn wordt al begonnen met het einde van de vastentijd. Geen wonder dat ze op Paaszaterdag het koolzaad en de tarwe plotseling zien veranderen druivenstruiken.

Deze begoocheling verdwijnt evenwel weer net zo snel als ze opkwam, maar

maakt nu plaats voor een ander soort dorpjes: ze worden groter en de straten smaller. Gelukkig zijn ze 's morgens vroeg op pad gegaan, en als ze een dreigende onweersbui zien naderen kunnen ze met een gerust geweten uitzien naar een schuilplaats die ze vinden in Saxy bij gastvrije mensen.

1^e Paasdag verloopt een beetje avontuurlijk. Ze hebben de hoop op deze 1^e Paasdag Vézelay te bereiken, maar dat wordt geen reële mogelijkheid vanwege het slechte weer. Gewapend tegen al die regen hebben ze hun regencapes en gamaschen aan. Het paasfeest wordt gevierd met tompoezen. De wandelomgeving is ook compleet veranderd. Er zijn grotten, die Sjef graag bezoekt, maar onderweg er naar toe begint hij te twijfelen en wil terug. Ad kiest evenwel voor een pad bij een rivier, dat uitloopt in een brede strook tussen de rivier en rotsbanken. In het dorpje St. Moro drinken ze wat in een cafeetje en komen te weten dat een eindje verderop een camping is. Als ze daar aankomen, is er geen campingbaas, maar wel een meisje uit Ecuador. De heren zien geen beletsel, maar wel een mooi zaaltje van 8 bij 12 meter, waarin ze hun tent te drogen hangen. En als ze ook zelf weer droog zijn van een lekker warme douche, komt de campingbaas zelf aanzetten en maakt voor FF 25 een groot bord soep met stokbrood klaar. De nachtrust is verzekerd en met een kopje koffie kan de regen buiten hen niet deren.

Een dagje rust, met fluitende nachtegalen



De vierde week begint met een bezoek aan Vézelay. Deze plaats staat bekend als ontmoetingspunt voor alle pelgrims die op weg zijn of gaan naar Santiago de Compostela. Ad en Sjef zien al op kilometers afstand de Basiliek uitsteken boven de rotsen. Via de steile GR-13 komen ze precies bij de kerk uit.

ontmoeting met iemand uit Kerkrade, brengt hen op het idee bij de zusters aan te kloppen en niet zonder succes. Tijdens het stadsbezoek, die namiddag, treffen ze ook nog een Belg die vanaf Allerheiligen aan een visa versa tocht naar Santiago bezig is en nu 'nog op z'n eerste paar schoenen' alweer huiswaarts

keert. Daarover heeft hij dus geen zorgen, maar wel om een baan die hij voor z'n vertrek opzegde. De man uit Kerkrade die ze al eerder troffen, liep naar Compostela omdat hij dat al 20 jaar geleden beloofde te doen als hij vijftig werd! Met de schoenen van de Belg in gedachten, besluiten onze pelgrims nog een dagje langer in de stad te blijven om hun schoenen ook eens te laten onderzoeken bij de plaatselijke schoenmaker. Die avond gaan ze uit eten met de man uit Kerkrade, de hapjes smaken heerlijk, maar ze gaan met honger naar bed.

Het paasfeest wordt door Ad en Sjef beëindigd tijdens een indrukwekkende anderhalf uur durende avondmis in de

Basiliek waarin 15 priesters en een zelfde aantal zusters voorgaan. Ze hebben er een derde van de tocht opzitten en besluiten een dagje rust te nemen. Dinsdags lopen ze wat rond in



Vezelay, Ad koopt een nieuwe wandelstok en pronkt met z'n shirt waar het GR-embleem op prijkt. Intussen is op het Poste Restante adres voor beiden een doos met heerlijkheden aangekomen, zodat ze uit eigen voorraad die avond het buikje bol laten staan.

Na drie dagen kloosterleven zijn ze blij weer op weg te zijn naar hun doel. Bij een heerlijke temperatuur en door een prachtige omgeving wandelen ze aan een stuk door en halen meteen weer 40 km. Maar goed dat Tini niet alles weet; zo vergat Sjef die avond voor het boodschappen doen z'n portemonnee en kon de spullen weer netjes terugzetten in de winkel.

Gelukkig hoefden ze van de boer de volgende morgen het erf niet op te rui-

men, want dan zou hun pelgrimstocht wel een maandje langer kunnen duren. Het eerder voorgenomen bezoek aan een schoenmaker wordt pas deze morgen werkelijkheid. Het regent, dus de wachttijd wordt in het cafeetje doorgebracht en een rekening van FF 95 voor weer bijna nieuwe schoenen, valt ook niet tegen. Die namiddag wandelen ze langs een kanaal waarin de sluizen zo'n kilometer van elkaar af liggen, vanwege de hoogteverschillen in dit bergachtig gebied. Dat is nog eens wat anders dan thuis langs de Zuid-Willemsvaart wandelen. Na

wat zoeken naar een camping die niet bestaat, kunnen ze die avond terecht in een schuurtje achter 'n café. Het regent de hele nacht door en ook nog 's morgens, als ze afscheid nemen van de vriendelijke kasteleinsvrouw. Het blijft de hele dag slecht weer. Ad belt even naar Sjaan en hoort dat het in Keldonk 26 graden is, terwijl het hier in de buurt van Vandennesse slechts 15 graden wijst bij guur regenachtig weer. Ze besluiten te overnachten in een hoteltje in dit schilderachtige plaatsje, waar zo een cowboyfilm had opgenomen kunnen worden.

Om te kunnen ontbijten moeten ze de volgende morgen eerst zo'n 13 km wandelen, want in Vandennesse is alles nog gesloten. Ze passeren gehuchtjes

met meestal één of twee kolossale boerderijen bij een vervallen kasteeltje. Ook 2/3 van de huizen staat leeg. Opvallend is ook nog een muur van enige kilometers lengte, die daar door het leger is gebouwd.

Na wat boodschappen doen in Fours vervolgen ze hun tocht via de GR-3, die hen beiden goed bevalt. Ondertussen zijn de heren ook een beetje brutaler geworden en stappen nu gewoon ergens binnen en vragen naar de prijs om te kunnen overnachten. Vandaag valt die prijs in het dorpje Maltat erg mee en ze besluiten op het eerste het beste adres te blijven slapen. De keuze voor de GR-3, tevens wandelweg E-3, bevalt zo goed dat ze besluiten om deze de volgende vijf dagen te blijven volgen tot aan Le Puy, waar ze dan zullen overgaan op de GR-65.

De zondag brengen ze na een korte wandeling door bij een boer. Ze zijn niet in de gelegenheid om ergens iets eetbaars te kopen en als bedelende pelgrims hebben ze aangeklopt bij de boer, die zich over hen ontfermt. Ad heeft last van z'n rechterbovenbeen, een euvel waar Sjef een paar dagen eerder mee zat. Een dagje rust met fluitende nachtegalen is niet weg.

Het scenario voor een commercial

Aan het begin van de maand mei is prachtig wandelweer met 23 graden. Na 19 km wandelen kunnen ze op de dag van de arbeid (bouwvakkers vieren dat op 19 maart. Red.) in Danjon weer eetvoorraad inslaan, en dat doen ze meteen goed. Maar, na een flinke lunch op een bankje voor de winkel, blijft daar ook weer niet veel van over. In een



weer eens door het water gehaald wor-

Gîte in de buurt van St. Martin besluiten ze weer wat orde in hun bagage te brengen, trouwen s hun broeken moeten ook

den, want hen hangt nog iets bij, dat daar vorige maand tijdens het bezoek van Jeannette en Vincent voor het laatst werk van was gemaakt.

De volgende dag kloppen ze aan bij een willekeurig huis en vragen om hun waterflessen te mogen vullen. "Praat maar Nederlands" zegt de vrouw die de deur heeft geopend, "dat versta ik ook veel beter." Deze Nederlanders zijn bezig met een huis te verbouwen en ze verhuren kamers aan wandelaars op de GR-3. Jammer voor Ad en Sjef dat het nog zo vroeg in de middag is. Ze halen St. Nicolas des Biefs en zijn de enige gasten op een camping, waar ze een kort verhaaltje schrijven in het gastenboek. Het enige wat hen die nacht beschermt tegen de hevige regen van een onweersbui is het dunne doek van hun tent. De volgende dag zien ze onderweg nog wallen van hagelstenen langs de weg liggen, ook is op de hellingen wat sneeuw gevallen. Enkele reeën kruizen die dag hun pad, ze zijn op de vlucht voor het doordringende geluid van

kettingzagen dat de hele dag te horen is. Door de storm van afgelopen winter zijn hier alle bospercelen weggevaagd. Soms liggen er wel bomen plat van meer dan 40 meter. Het eindpunt van deze dag is in een Gîte te Champoly, waar ze een Belgisch echtpaar treffen.

De volgende ochtend begint met een klein probleem, want de keuze uit 4 verschillende soorten brood, jam, koffie, wijn en warme melk is te overweldigend bij de gedachten aan hun bedelstaat van een paar dagen terug. Hun verblijf lijkt verder op het scenario van een commercial. Omdat de Gîte nieuw is, en Ad en Sjef de eerste gasten zijn op weg naar Santiago de Compostela, maakt de eigenaar enkele foto's van hen, die hij zal gebruiken voor reclamadoeleinden.

Het Belgisch echtpaar neemt een andere route dan Ad en Sjef, ik blijf in het ongewisse of hun doel ook Compostela is.

Die dag moeten ze een keer op hun schreden terugkeren, want de ontworpen bomen maken het onmogelijk het gekozen traject te volgen. In de meeste dorpjes waar ze doorkomen, liggen de houten elektriciteitspalen nog om. Desondanks is het vandaag de mooiste route tot nu toe, schrijft Ad in zijn dagboek. Ze klimmen tot een hoogte van 1100 meter: de sneeuwresten, het rood- en zwartbonte vee op de hellingen, prachtige vergezichten en kleine dorpjes hebben een aparte bekooring. Op veel huizen liggen nog omgewaaide bomen en niemand is er bezig om daar iets aan te doen. Na een telefoongesprek met Sjaan, merk ik aan het schrijven dat Ad heimwee heeft: de vergeten vragen maken hem droevig.

Ze passeren St. Didier Rochefort en denken vlak bij een besneeuwde berg-helling te zijn, dat is evenwel schijn. Op het voetbalveld in Chalmazet kunnen ze de tent opzetten, ook het gemak van de accommodatie staat tot hun beschikking. Opmerkelijk is dat deze plaats aan de voet ligt van de besneeuwde berg-helling die ze al een paar dagen regelmatig in het zicht hadden.. Vanaf nu moeten we Santiago de Compostela gaan veranderen in: St. Jack.

De volgende dag moeten ze afrekenen met een klim van 1256 m over de Col Baracuchet, die in het natuurpark Livia Dois Forez ligt te pronken. Het landschap is fantastisch mooi. Ad stelt zijn hoogtemeter in dat lukt wonderwel. Een onderkomen wordt 'clandestien' gevonden op een onbeheerde, goed geoutilleerde camping in St. Anthema.

Vandaag zijn de gedachten van Sjef in Nederweert-Eind bij Tini die haar verjaardag viert. Sjef is vanmorgen de eerste die belt. Terwijl Sjef met Tini praat, is Ad op weg gegaan om wat lekkers te kopen bij de koffie.

Het wordt weer een bergetappe met geregeld stijgingen en afdalingen van enkele honderden meters op een hoogte

ruim boven de 1100 meter. Als ze in het dorp Usson en Forez aankomen, besluiten ze daar een behoorlijke warme maaltijd te gebruiken. In de krant lezen ze dat wandelaars op de GR-3 die op weg zijn naar St. Jack wordt aangeraden een andere route te kiezen, omdat omgewaaide bomen het traject ondoordringbaar maken. Jankende kettingzagen onderstrepen de realiteit van het bericht.

In de omgeving van Pontempevrat valt een geweldig spoorviaduct op dat niet meer in gebruik is, maar waarvan de pijlers en de gemetselde bogen nog wel



indruk maken. Later op de dag denken ze een verlaten Gîte te hebben gevonden. Ze slaan hun kamp op in een schuurtje. Rond acht uur komen echter de bewoners thuis en die vertellen dat ze voor FF 260,- binnen mogen slapen, dat vinden Ad en Sjef iets te prijzig en blijven toch maar in het schuurtje. De bewoners tonen hun goede wil door het aanbieden van 2 liter hete thee die voor vanavond en morgenvroeg kan worden gebruikt. Het is de eerste avond dat ze zich niet kunnen wassen.

Op zondag 7 mei wandelen Ad en Sjef, ter afsluiting van hun vijfde week pelgrimeren, tot aan de boorden van de Loire. Ze doorkruizen een prachtig landschap. Hun oorspronkelijke plan om die avond in Le Roy en Velay te komen, laten ze varen. De keuze van die morgen om enkele binnendoor weggetjes te nemen zou die dagmars zeker op vijftig kilometer hebben gebracht. Nu vinden ze een verlaten camping, waar o.a. in het Nederlands staat aangegeven dat ze vrijblijvend een plaatsje mogen zoeken

een mooie gelegenheid het voor die dag welletjes te vinden. Het is een machtig gezicht om vanuit het Loiredal tegen de berg-hellingen op te kijken. De volgende morgen doen ze het rustig aan. Naar Le Puy-Velay is slechts 20 km en die afstand leggen ze af over een geweldig mooie weg. Jammer, dat het zo druk is, het lijkt of iedereen vandaag vrij heeft. Velay is een prachtig stadje met twee grote kerken. Eén ervan staat bovenop een 80 meter hoge rots, een gigantisch gezicht. Ook siert een groot Mariabeeld de omgeving. De straatjes zijn geplaveid met zwerfstenen en het geheel is met elkaar verbonden door trappen. Het stadhuis en overige gebouwen zijn de moeite van het bekijken waard. In de kathedraal krijgen ze een stempel op hun stempel-

kaart. Onderdak voor die nacht vinden ze in een seminarie of klooster, het gebouw is immens groot. Er vertrekt juist een groepje Zwitsers naar Compostela. Even later komt een groep van acht ruiters uit Oostenrijk aanrijden door de smalle straatjes. Later die middag brengen Ad en Sjef een bezoek aan



de Romaanse kerk uit de 11^e eeuw die ze bereiken via een trap van 268 treden uitgehouwen in de rots en klauteren daarna nog in het Mariabeeld, dat is mogelijk via een trap van 40 meter. Die avond brengen ze een bezoek aan het stadje, dat van oudsher een pleisterplaats is voor pelgrims naar St. Jack.

We realiseren ons, dat we meer zien en meemaken dan ons vooraf is verteld

Als ze de volgende morgen een afscheidbezoek brengen aan de kathedraal, worden ze verrast door wel een zeer bijzondere ontvangst. Een Chinese cameraploeg maakt opnamen en Ad en Sjef worden met anderen uitgenodigd om plaats te nemen in de banken waar gebruikelijk de hoogwaardigheidsbekleders zitten. De camera's blijven zoemen en na de mis worden ze uitgenodigd bij het beeld van St. Jacobus te

gaan staan. Een priester houdt een toespraak, die zij evenwel niet begrijpen. Maar, als de priester vraagt wie er op weg zijn, dan kunnen zij zeggen dat ze al zes weken onderweg zijn vanuit 'La Hollande'. Meteen wordt er een zuster uit Zuid-Nederland bijgeroepen die het gesprek verder voor ons vertaalt. Bij het afscheid krijgen we een gewijde medaille en veel mensen komen ons de

hand drukken en een verdere goede reis wensen.

We keren nog even terug naar het klooster, om te ontbijten en een stempel in ons wandelboekje.

Dit is duidelijk 'toeristisch pelgrimeren': de Chinese interviewen onderweg enkele wandelaars. Als we een uur onderweg zijn passeren we een vrouwelijke pelgrim en dat blijft zo doorgaan, ook te paard wordt de tocht ge-

maakt. De GR-65 is hier een duidelijk pelgrimspad waarvoor geen kaart nodig is. Onderweg steken we in een mooie kapel nog even een kaarsje ter intentie



van de hele familie. De gehuchtjes die we passeren, zien er verwaarloosd uit, soms hebben de bevrijdingsbeelden die er veelvuldig staan meer waarde dan het hele dorp bij elkaar. Ook Gîtes zijn er hier in overvloed, we treffen er vandaag meer dan de afgelopen veertien dagen bij elkaar. Al wandelend door deze schitterende omgeving, realiseren Ad en Sjef zich dat ze onderweg meer dingen zien en meemaken, dan hen vooraf in gesprekken is verteld. Zo is de pin-pas hier in Frankrijk nog zo goed als onbekend, je creditcard is onmisbaar. Ook over schoenreparaties hebben we tijdens onze voorbereiding niet gehoord, als ik nog eens zou beginnen zegt Ad: "Zou ik schoenen opsturen naar de post-restante adressen onderweg." En dan is er nog het verhaal van pelgrims die per dag zo'n 60 km doen; vergeet het maar, die pelgrims zitten meestentijds in een bus. Die eerste avond op de GR-65 vinden ze in het dorpje Monistrol onderdak in een Gîte. Een 2 persoonskamer en eten

voor FF 110.- De volgende morgen eten ze als ontbijt gebak met rabarber. Het pad dat ze volgen gaat dan weer omhoog en dan weer naar beneden, door dorpjes met een uiterlijk waaraan we nooit zullen wennen. In Saugves worden wat inkopen gedaan, zoals o.a. een telefoonkaart. Sommige gebouwen bekijken ze wat beter en het valt op dat de kerkjes hier geen toren hebben, maar een verhoogde voorgevel waarin dan meestal 3 klokken hangen; of die nog werken hebben ze niet gehoord. Ze overnachten in een drukke Gîte, waar zo'n 50 mensen verblijven, waar

onder een Hollands meisje dat ook onderweg is naar Compostela. Een verregerende dag, in een mooie omgeving, een ongelukje met een fles wijn en een verbroken telefoongesprek met Sjaan zijn de aanloop naar een verblijf in een eenzame Gîte in het dorpje Chemenie. Het betreft een cafeetje waar de oude waardin veelzeggend aanwezig is. Het 150 jaar oude gebouwtje telt 3 tafeltjes die worden gerund door de vrouw des huize. Ze draagt een ouderwetse broek met laarzen tot aan haar knieën, de broekspijpen in de laarzen en een sigaretje bengelt in haar mondhoek. De dochter des huize mag Ad en Sjef de douche wijzen, ook het eten is er voortreffelijk! Het weekend is begonnen met regen, maar gaandeweg wordt het beter, maar het pad slechter. Door de gevallen regen is de weg veranderd in een plakkerig soort rode kleibrei; bijzonder zwaar om daar overheen te lopen. Ook de verkeerde wegkeuze noodzaakt hen op een gegeven moment een passerende

auto te laten stoppen. Waarschijnlijk is dit een punt waar veel mensen verkeerd lopen, want ze neemt ons meteen mee naar de juiste afslag. Later merkt Ad dat hij zijn fleecce in de auto heeft achtergelaten. In het uiterlijk van de omgeving is deze laatste dagen niet veel veranderd. Het weer begint zomerse trekjes te vertonen en met 25 graden is het behoorlijk warm, vooral als je ook nog een zak van 19 kg op je rug meesjouwt. Door het zware wegdek vorderen ze maar langzaam en na 2,5 uur wandelen zijn ze slechts 5 km gevorderd. Ze besluiten om in Saint Come-



d'Olt te stoppen, er is toevallig een prima camping van alle gemakken voorzien. Het is een buitengewoon aardig stadje waar de Lot doorheen stroomt. 's Avonds wordt een kasteel, dat boven op een helling ligt hellemaal verlicht. Waar kun je beter je herinneringen de vrije loop laten?.....

Weer in ons midden....Als u dit verhaal leest zijn Sjef en Ad weer terug in Nederland en hebben zij hun pelgrimage naar Santiago de Compostela met succes afgerond. Zij kwamen op zaterdag 24 juni aan in Santiago de Compostela. Na de vakantie keren wij nog een maal terug naar hun voetsporen op weg naar St. Jack. In het najaar zullen we in een persoonlijk gesprek met Ad en Sjef hun pelgrimage met 'alles er omheen' nogmaals belichten.

Als u niet kunt wachten op dat vervolg, dan mag u op de homepage van Jeannette en Vincent de belevenissen van Ad en Sjef volgen in dagboekstijl. Het internet adres is <http://home.iae.nl/users/vvb/>

CONSTANT-Bericht

Ronde van Zuid-Limburg:

Deze maand kreeg ik drie verhalen over de Ronde van Zuid-Limburg, een bewijs van goede smaak van de meerdaagse wandelaars. Naast Constant gaf ook Toon van Wordragen wat impressies door over deze tocht. Onze gastschrijvers Coos en Henri spanden ditmaal echter de kroon met hun indrukken en toelichtingen op de tocht en omgeving zodat ik persoonlijk voor hun verhaal heb gekozen. Een ander jaar, misschien weer een andere keus.

Drents-Friese Woud Vierdaagse:

Woensdag 24 mei vertrok Constant vanuit zijn woonplaats Baarn naar Diever om daar de volgende dag te

starten voor de Drents-Friese Woud Vierdaagse. Diever is een bruisend brinkdorp, dat aan de rand van het Na-

tionaal Park Drents-Friese Woud is gelegen. Dit natuurpark beslaat een oppervlakte van 6000 ha. Vanaf zijn lo-

geeradres in het 'Dingspilhuus' ging hij de donderdagmorgen naar de start die om 7 uur plaats vond. Aanvankelijk werd gebruik gemaakt van paden door landbouwgebied, totdat de wandelaars aankwamen op het eerste controlepunt in herberg 'Twijfelaar' in het dorpje Wittelte. Dit plaatsje heeft al veel eeuwen doorstaan, reeds in een akte, die dateert uit 1040, werd de plaats met name genoemd. In Wittelte staat een zeer bijzonder monument, dat overtuigend verwijst naar de naamgever van het dorp. Eens zou op de plaats waar nu de 'Wittelterberg' ligt en heuvel hebben gelegen, waarop een houten kasteel of 'motte' heeft gestaan. De huidige bezitter van de 'berg' heeft daar een standbeeld laten plaatsen dat verwijst naar 'Witto' die volgens overlevering de grondlegger van het dorp is geweest. Vervolgens liepen de wandelaars o.a. langs de Drentse Hoofdvaart naar Dwingeloo om daar in café 'Vogelsangh' een rustpost te vinden. Alweer een monument: nu is het brinkdorp zelf uitgekozen als het allermooiste en gezelligste van de provincie Drenthe. Dwingeloo heeft een lommerrijk centrum, men kan er genieten van enkele fraaie boerderijen en andere gerestaureerde oude panden. De Sipel, is de naam van een unieke 'ui'-vormige toren behorende bij de plaatselijke Nederlands Hervormde kerk. De tocht ging verder en een geregelde controle, nu in het plaatsje Eemster, is een bewijs van organisatorische belangstelling voor dit vierdaagse wandelevenement. Knusse binnenwegen leidden vervolgens naar het Blauwe Meer, gelegen in natuurgebied Leggelderveld. Het Leggelderveld is een geaccidenteerd heide terrein met belangwekkende flora en fauna, dat als zeer belangrijk wordt gekenschetst voor de ontwikkeling van fraaie vegetaties op heidevelden, schraal grasland en hoogveen. De begrazing van het natuurgebied vindt plaats door heideschape en runderen. Het Blauwe Meer is ontstaan door zandwinning, nu een leefgebied voor een kolonie oeverzwaluwen. Als begroeiing treft men er de wolverlei en grote wolfsklauw. In Geeuwenbrug was een rustplaats opgezet in De Gouwe'. Deze eerste dag namen 580 wandelaars deel, zij beleefden nog een droog einde, na een aanvankelijk regenachtige wandeldag.

Vrijdagmorgen liepen de wandelaars weer aan om 7 uur. Ook nu was geko-

zen voor een eerste controle in het eerder genoemde plaatsje Wittelde, maar nu speelde 'De Potstal' voor gastlocatie. Daarna stuurde een paddenstoel de wandelaars naar Uffelte. Geen wonder, want de verwantschap met Wittelde is overduidelijk, als men in dezelfde oorkonde uit 1040 wordt aangehaald. Ofschoon Uffelte naast Saksische boerderijen met betegelde grote kamer, een prachtige omgeving rijk is, werd hier geen standbeeld geplaatst voor iets uit het verre verleden, maar wordt nog regelmatig gepronkt met 'Gerard Nijboer' onze Olympische held uit 1980 in Moskou en Europees Marathon kampioen in 1982 te Athene. De wandelaars liepen in een decor van bossen en heidevelden van de Havelterberg, alle daags oefenterrein voor onze nationale bescherming, maar meer nog de natuurrijke omgeving van 'de parel van Drenthe' genoemd dat ook wel als Havelte bekend staat. Naast monumentale gebouwen in deze natuuroases, zoals de kerken van Havelte en Wapserveen, zijn toch de uitgestrekte heidevelden, bossen en zandverstuivingen onprijsbare rijkdommen, waarin het goed is te vertoeven. Een controle werd gehouden bij de schaapskooi, haast vanzelfsprekend gevolgd door een rustpauze, nu in 'De Vlindertuin'. Nadien gaat de wandeling naar Holtingerveld, met een natuurrijke omgeving. Het vrij heuvelachtige gebied, een oorspronkelijke stuwwal ten westen van Uffelte, is genomineerd als Nationaal Park 'Ooster- en Westerland'. We trekken verder door o.a. Wapserveen en nog meer voorhanden zijnde natuurgebieden, soms langs een sloot dan weer over een pad door een heidegebiedje en altijd vermoedend dat er wel eens een ree of een addertje te voorschijn kan komen. Kenmerk voor het eindpunt van deze dag is 'De Vliet' een korenmolen uit 1892 die door molenaar Ritzen werd gebouwd op de resten van een verbrande grondmolen. Deze korenmolen is een achtkantige bovenkruier met stelling. Na een restauratie in 1956, werd de molen verwaarloosd en raakte in verval. Zo'n 20 jaar geleden werd wederom een grondige opknappbeurt uitgevoerd, maar nu besloot men ook om de molen in gebruik te houden. Het aloude spreekwoord 'rust roest' kreeg zijn bevestiging, want nog altijd is de molen in gebruik en voorziet de plaatselijke bakker van meel die er zijn bekende 'Diever Molenbrood' mee bakt.

Vandaag genoten 601 wandelaars van redelijk weer en een mooie tocht.

Op zaterdag gaat men alweer om 7 uur op stap. Aanvankelijk over graspaden langs waterkanten, met zo nu en dan ook een asfaltweggetje. De eerste rust wordt gevonden in Wapsrouwen bij bosbessenkwekerij 'Zeldenrust'. Net voordat men de kronkelige fietspaden naar Frederiksoord op draaide, werden nog vlug even de kaartjes geknipt. Een grote hoeveelheid 'weldadigheid' is de oorsprong van enige belangrijke 'oorden'. We denken hierbij aan Wilhelminaoord, Willemsoord en natuurlijk Frederiksoord waarin het 'Land van Weldadigheid' de bezoeker zijn of haar keuze kan bepalen uit diverse aanbiedingen, maar alles aangeboden onder de 'merknaam' Maatschappij van Weldadigheid in nagedachtenis aan Graaf van den Bosch, die hier de woeste gronden betegelde. De rust werd genoten in Wilhelminaoord, gelegen op de grens van Overijssel, Drenthe en Friesland. Het plaatsje werd genoemd naar Wilhelmina van Pruisen. Hierna keren we terug naar het recreatiedorp Vledder, waar ook weer controle was. Bij Vledder kan men kiezen: of het Nationaal Park, of het Drents-Friese Woud; voor deze tocht ligt de keus voor de hand en er wordt naar Wapse gewandeld waar 'Oens Huus' gastvrij openstaat. Het dorpje Wapse bezit o.a. het dorps huis en een horecazaak en vervult een centrumfunctie voor Veenhuizen, Soerte, Veldhuizen en Ten Have. Fietsers kiezen het dorp vaak als vertrekpunt voor hun toertochten naar o.a. landgoed Berkenheuvel en de overige natuurgebieden in deze omgeving. Berkenheuvel is de volgende wandelkeuze van de organisatie van deze vierdaagse. Het gebied is heuvelachtig en bebost met grove dennen op een ondergrond van stuifzanden. De kronen van deze dennen laten veel licht door, zodat er ook een weldadige onderbegroeiing is ontstaan zoals een tapijt van kraaiheide, waartussen diverse mossoorten en zelfs her en der bosbessen, maar ook drienerfve zegge en zevenster. Deze groene onderbasis geven, deze uitgestrekte soort bosgebied in Nederland, een doorlopend groene uitstraling. Het geheel is samen met de boswachterijen van Appelscha en Smilde voorgedragen als Nationaal Park: Drents-Friese Woud. Niet alleen bossen sieren het gebied van Berkenheuvel, maar ook

treft men er heidevelden, voornamelijk waar de gekanaliseerde beken zoals de Vledder Aa en Tilgrup hun stroomgebied vinden. Het geheel wordt bovendien geaccentueerd door vennetjes, houtwallen en loofbosjes. De vegetatie is er rijk aan reeën en vogels, maar ook adder, ringslang, tapuit en geelgors komen er voor. Het oorspronkelijke gebied van 1000 ha heeft een opsplitsing doorgemaakt, waardoor thans een deel behoort aan Natuurmonumenten en een aan Staatsbosbeheer. Alvorens de 674 wandelaars van vandaag aan de finish komen, kan ik nog vertellen dat Natuurmonumenten hier twee biologisch-dynamische landbouwbedrijven runt.

Zondag, de laatste dag van deze zeer bijzondere vierdaagse trekt aanvankelijk weer door het landgoed Berkenheuvel, maar bij het zien van 'Oude Willem' weten we toch dat we onder-

weg een andere richting kozen. We vertoeven nu bij de boswachterij Smilde, waar enkele natuurontwikkelingsprojecten in ontwikkeling zijn. Ook nu weer treft men uitgestrekte heidevelden, in afwisseling met stuifzanden en daar te midden ligt Wateren, waar in de Wilhelminahoeve een rustpauze wordt gehouden. Hoe rijk dit gebied is gezegend met natuurreservaten is onbeschrijfelijk, daarentegen kunnen we natuurlijk ook stellen: hier aanschouwt men hoe wreed elders de mens cultuur vertaalde in nut en bruikbaarheid. We komen nadien door de boswachterij van Appelscha, die in de jaren dertig tot ontwikkeling is gebracht ter beteugeling van het stuifzand. Een gebied van 100 ha is ongemoeid gelaten en kennen we als het Aekingerzand..waarmee in de loop der tijden ook meteen bewezen werd dat de natuur ondoordacht gedrag afstraft. Om

100 ha stuifzand levensvatbaar te houden moest staatsbosbeheer 200 ha bos kappen. Er worden nog enkele projecten in de boswachterijen tot ontwikkeling gebracht, waardoor dit gebied in de loop der tijd een gevarieerder uiterlijk zal krijgen. Ondertussen zorgen vooral koeien en schapen voor de begrazing. Het gebied voorziet ook in dagrecreatie zoals tijdens besneeuwde winterdagen met langlaufroutes, dagcampings en een uitkijktoren. De controle over het gebied is in handen van Staatsbosbeheer die vandaag ook haar kantoor ten dienste stelde van het wandelgebeuren. In Wateren nogmaals een rustpauze gehouden, waarna de wandelvierdaagse over het heuvelachtige terrein weer teneinde liep in Diever. De 580 wandelaars hadden genoten van wederom een prachtige wandeldag die nogal een winderig slot kende.

Euraudax midweekzomertocht te Schaarsbergen

Het Euraudax comité van Gelderland was op 31 mei actief in Schaarsbergen, met als bekend vertrekpunt het PMT waar om 9 uur werd gestart. Na enkele bewegingen door het gebied werden de bossen van Warnsborm bereikt. Landgoed Warnsborm bestaat uit een parkbos, graslanden en wat waterpartijen. Het landgoed ligt omzoomd door loof- en naaldbossen, met noordelijk nog enkele heidevelden en meer zuidelijk de hoger gelegen landbouwgronden, die bekend staan als Hoog Erf. Deze akkers zijn van elkaar gescheiden door beukenlanen en alszodanig stervormig in zes punten zijn verdeeld. Rond het hotel 'Groot Warnsborm' groeien bosplanten zoals de maagdenpalm en het lievevrouwenbedstro. In de waterpartijen vinden kikkers, padden en salamanders hun leefruimte. De ringslang zorgt er voor dat een en ander in proporties blijft.

Op de grens met Lichtenbeek en Vijverberg, liggen naast een oude schaapsdrift enkele grafheuvels die ongeveer 3500 jaar oud zijn. Het landhuis dat eertijds op het landgoed Warnsborm stond is in W.O.II verwoest en later opgebouwd als hotel 'Groot Warnsborm'. Het terrein biedt eveneens ruimte aan een fraaie camping. De wandelaars konden ook nog een blik werpen op het standbeeld van wijlen Clemens van Maasdijk. U weet het nog; oorzaak en gevolg: gevulde koek en

koffie omdat ze de drukke Amsterdamseweg moeten oversteken. Ook deze keer lukt het weer om de bossen en weilanden te bereiken die hen bij de landgoederen Lichtenbeek en Johannahoeve brengen. In deze gebouwen hebben de missionarissen van Mill Hill hun domicilie. Het landgoed Lichtenbeek is nu voor 2/3 bebost met naald- en loofbos en bestaat verder uit weiland en akkers. Zijn oorsprong dateert uit het midden van de 17^e eeuw als bebouwing op een heidevlakte. Het landgoed Johannahoeve is aangelegd op golvend terrein en kent een afwisseling van naaldbossen, akkers en heidevelden. Door deze variatie komt hier de das nog voor. Na al dit schoons kregen de wandelaars Wolfheze in zicht en was het tijd voor een rust in de kantine van VV Wodanseeck. Omwegen worden daarna benut om bij het station een tunnel te passeren die hen in de richting van Oosterbeek zal brengen. Daarna wordt rustig (constant tempo) gewandeld door de Wolfhezerbossen dat uit naaldbossen bestaat die zijn gelegen op de stuwwal van Doorwerth.. We bereiken een nieuw item in onze beschouwing als we op Hoog Oorsprong aankomen. Niet de bestemming, want het is wederom een landgoed met bebouwing in afwisseling met akkers en weilanden. Het nieuwe ligt verborgen in de naam van het landgoed Hoog Oorsprong, waar een fraaie laan van oude beuken ons via een Itali-

aanse weg brengt, jawel, bij de limonadepost gelegen bij de toegangsweg naar de Westerbouwing. Misschien onbewust gearrangeerd door de Euraudaxredactie, maar voor mij ontstaat pas de reden die ik zou gekozen hebben voor het glaasje limonade als de wandelaars na enige tijd door het bos te hebben gewandeld beginnen: de steile afdalingen die naar beneden gaan! Bekend van de waterstanden is Hevedorp waar de wandelaars later doorheen wandelen. Enkele trappen brengt hen op het Huno-plateau waar ze op de burchtwal een schitterend uitzicht hebben over de Betuwe en in de verte ook Arnhem denken te ontwaren. Enige tijd later maken ze hun opwachting op de binnenplaats van kasteel Doorwerth op een zeer merkwaardige manier. De komen daar aan via de gracht en verlaten het kasteel weer via de hoofdboort en de brug. Het kasteel heeft dienstgedaan als oorlogsmuseum en is momenteel in gebruik als jachtmuseum. De Fonteinallée leidt de wandelaars naar de vrij lang stijgende Holleweg, die onlangs van kasseienweg is omgevormd in een versmald asfaltweggetje. Plotseling begin ik dan weer stukken te herkennen van onze heenweg en ik vermoed dat de 60 deelnemers zeer content waren over de tocht toen ze de finish als gehaald mochten beschouwen.

Het verhaal van een trektocht door Nepal: Jeannette en Vincent van Boerdonk

De Helambu trektocht

Deze tocht is veel zwaarder dan het Annapurna Circuit. We beginnen met een avontuurlijke bustocht naar Sundarijal. Hier is het begin van onze route. We starten op 1400 meter en lopen het eerste stuk naast een bovengrondse pijpleiding, die Kathmandu van water voorziet. Via vele trapjes en zandpaden tussen de rijstvelden klimmen we naar Chrisopani, wat ligt op een hoogte van 2450 meter. Het is duidelijk minder toeristisch. Er zijn minder teahouses. We moeten van te voren plannen waar we op het einde van de dag willen stoppen. De volgende dag lopen we door het Nationaal park van de Langtang. We dalen af en klimmen van 1700 naar 2550 meter naar 2100 en naar 2500 meter. De route ligt dwars over de bergen. Geen geleidelijke route dus. De omgeving is wel mooi. Veel bos, minder uitzichten op hoge bergen. De paden zijn meer ongelijk en we moeten soms zoeken om de goede route te vinden. Op 3600 meter bereiken we op de 3 dag het hoogtepunt van onze trektocht. We willen hier eigenlijk blijven slapen, maar besluiten na een lunch om door te lopen. We hebben geen zin in een koude nacht in slechte lodge en het eten is hier ronduit beroerd. Na 2½ uur en 1000 meter dalen komen we aan in Tharepani. Dit ligt op 2600 meter en we slapen in een goede lodge. 's Nachts worden we wakker gezongen door jongeren. Nepal viert veel feestdagen. De meisjes en jongens vertrekken weer na een gift van de eigenaar. 's Morgens is het weer prachtig, we ontbijten buiten in de zon. Omdat we gisteren zijn doorgelopen kunnen we dag 4 kort maken. Het duurt echter even voordat we het goede pad de bergop gevonden hebben. 's Middags genieten we van de zon en het uitzicht. Op dag 5 lopen we naar Kakani -het eindpunt- en gaan met een lokale bus terug naar Kathmandu. In de lodges hebben we veel contact met de lokale bevolking. We worden regelmatig in de keuken uitgenodigd om ons te warmen en de maaltijden te nuttigen. De accommodaties zijn er ook minder op aangepast. Er is voldoende mogelijkheid tot drinken en slapen.



Helambu

4 november 1999. KATHMANDU - CHISOPANI.



We ontbijten in Kathmandu. De zon is er al wel, alleen nog niet op ons tafeltje. Om 8.00 uur gaan we met een taxi naar het lokale buspark wat Ratnapark heet. We betalen hiervoor 75 rupee. De taxi is erg oud, gammel vooral klein, maar hij rijdt in ieder geval. Een rugzak achter in en een rugzak op de achterbank. De hele auto zit vol. Het busstation bestaat uit een grote zandvlakte met kuilen en nergens een bord of een aanwijzing wanneer welke bus waar aankomt of vertrekt. Het is één grote mierenhoop van mensen en bussen. Toch lijkt het voor de lokale bevolking allemaal nog redelijk georganiseerd en overzichtelijk te zijn. Op het buspark aangekomen, lopen we naar een soort infohokje en vragen welke bus we moeten nemen. De man achter het loket

Dag 1 van onze Helambutrek.

zegt dat we voor Sundarijal route 4 moeten hebben. Gisteren hebben ze ons nog verteld dat het route 2 zou zijn. We vragen het na bij de regelaars ter plaatse, te herkennen aan de stapels geld tussen hun vingers en een lederen jas. We zitten eerst in de

verkeerde bus, maar komen uiteindelijk bij de goede bus terecht met route 2. Als we heel goed kijken staat er inderdaad een Nepalese 2 voor op de bus. We vragen wanneer de bus vertrekt. Een jongen wijst op ons horloge aan dat de bus over een kwartier zal vertrekken. We wachten maar af of dat klopt. Achter de chauffeurstoel is een ruimte om te staan, wij willen in de bus op de eerst rij gaan zitten, maar dezelfde jongen zegt dat naast de chauffeur de beste plaatsen zijn. Wij met rugzak en al daar naar toe. Het zit wel krap, met de rugzakken op onze benen. Na ongeveer 20 minuten vertrekt de bus inderdaad. De bus zit voor onze begrippen al vol. Er zijn geen lege stoelen meer en er staan al enkele mensen. We rijden dwars door Kathmandu en het duurt niet lang

of de bus zit nu echt vol. Veel mensen stappen in met handelswaar: balen wol of een mand bananen. Soms gaan ze spullen op het dak, maar soms gaan ze ook mee de bus in. Het hulpje van de chauffeur rekt af met de mensen die uitstappen. Via het raampje aan onze kant wisselt hij regelmatig geld met de chauffeur. Nu is de bus toch echt vol, maar nog steeds kunnen er mensen bij, ook op het dak zitten nu mensen. We zijn de jongen erg dankbaar voor de goede raad van de zitplaatsen. Omdat we voorin zitten hebben we ook een goed uitzicht op het straatleven. Daarop raak je hier nooit uitgekeken. De bus rijdt niet hard, het hobbelt wat door de kuilen, soms uitwijken voor mensen en dieren en andere voertuigen of we stoppen om mensen in of uit te laten stappen. Vincent heeft soms last van zijn been, dat slaapt. Verzitten lukt echt niet. Onderweg zien we op een aantal plaatsen dat ze kippen en geiten slachten. De smog is zoals altijd heel erg. Hoe verder de rit vordert, hoe meer mensen uitstappen. Op een gegeven moment zijn er zelfs weer zitplaatsen over. Na ± 1,5 uur komen we aan in Sundarijal.

Sundarija, het vertrekpunt van onze Helambu trektocht. De zon schijnt lekker. Geen wolkje aan de lucht. Een

rivier raast onder ons. De omgeving is prachtig groen. We zijn nu op 1400 m en we klimmen vandaag naar 2450 meter. Het klimmen gaat meestal via trappen, breed en niet hoog. We zien heel weinig toeristen. We komen wel wat dragers tegen. We zien ook bijna geen theehuizen en lodges. Dit gebied staat bekend omdat er veel mooie vrouwen wonen. Vandaar dat hier ook grote huizen staan. Rijke mensen -voor Nepalese begrippen- komen hier om met een Manang vrouw te trouwen en bouwen hier een huis. Jeannette is verkouden en heeft een moeilijke dag. Om 12.15 uur eten we het kaasbroodje wat

5 november 1999. CHISOPANI -KUTUMSANG.

We staan wat later op omdat we denken dat het een gemakkelijke dag zal worden. Eerst dalen we af van 2180 m tot 1700 m. Daarna klimmen we weer naar 2100 m. In de Trailblazer (Trekking in Langtang, Helambu & Gosainkund 1997) staat dat het een steile klim zal zijn van een half uurtje. Dat is het ook, maar ook daarna blijft het maar stijgen tot aan 2550 m. en dat staat dus niet in het boekje. Dat valt erg tegen. Daarna dalen we weer af naar 2100 m en alsof het nog niet genoeg is, weer een klim naar 2500 m. naar Kutumsang. Om 15.30 uur komen we eindelijk aan. We zijn behoorlijk moe en willen snel een lodge hebben. Daardoor kijken we niet zo goed en nemen een redelijk uitzierende lodge. De eigenaar is net een bord aan het ophangen met 'Mount View lodge'. Later blijkt de dining-room vol kieren en gaten te zitten.

6 november 1999. KUTUMSANG -THAREPATI.



Om 6.00 uur staan we op. Om 7.15 uur zijn we weer onderweg. Het zal vandaag een zware dag worden. De

we nog over hadden van ons ontbijt. Gelukkig maar, want hier is echt niets te koop. We zitten bij militaire gebouwen op een bankje, erg rustig in de schaduw. We zijn hier op 2050 m hoogte. De route bestaat vanaf hier voornamelijk uit een ruw pad wat door erosie is uitgesleten. De trapjes zijn door de natuur gemaakt en soms ook wat hoger. Door de bomen en struiken lopen we regelmatig in de schaduw. Soms komen we wat Nepalezen tegen. De uitzichten op de vallei met vooral veel rijstvelden zijn leuk. Om 14.15 uur komen we aan in Chisopani. De 1^e lodge is besproken door een groep, hier

Vincent heeft geen zin in een koude avond en gaat bij een andere lodge kijken. Hij vindt er één die wel een warme kamer heeft. We stappen naar de lodge-eigenaar om te zeggen dat we willen vertrekken, omdat het te koud is. Hij biedt ons aan dat we in zijn keuken kunnen zitten. Hier is het lekker warm. De slaapkamer is verder goed, dus blijven we toch. Er zijn een paar mensen meer, die blijven in de koude dining-room.

Er komt een gids uit de buurt op bezoek in de keuken. Hij woont een paar huizen verderop en spreekt goed Engels. We vragen van alles aan hem over Nepal: over buschauffeurs, privaatondernemingen, corruptie, het gids zijn en lodges.

Ze hebben in de keuken 1 houtkacheltje voor het bereiden van al het eten. Dit is een ijzeren kistje van 40 bij 80 cm en

kunnen we niet terecht. De eigenaar bracht ons naar een andere lodge. We hebben een schone kamer en een koude douche. We genieten buiten nog even van de zon. Als de zon niet meer op het terras schijnt gaan we naar binnen in de dining room. Ook in deze lodge gebruiken ze een schrift waarin de gasten zelf de bestelling opschrijven. Dit aan de hand van een in het engels vertaald menu. Daarachter schrijven ze dan de prijs. We moeten hier in totaal 870 rupee betalen voor avondeten, kamer en ontbijt.

20 cm hoog en staat op de grond. Achteraan zit een pijp om de rook af te voeren. Het werkt goed. Het hout steekt men er via de open voorkant in. Binnen de kortste keren hebben ze van alles gekookt en gebakken. Eerst worden de benodigde aardappels en rijst gekookt en aan de kant gezet. Hier wordt dan telkens wat vanaf genomen wat nodig is voor het gerecht. Om 19.00 uur hebben wij onze Dal Bhat. Dit rijstgerecht met linzen wordt meestal ook door de lokale bevolking gegeten en er wordt zoveel bijgescheppt als je wilt. Een heel bijzondere avond zo bij de lokale bevolking. We wennen snel aan het idee, dat er op zo'n klein kacheltje alles gekookt wordt en ook aan de rook die constant in de keuken hangt. De lokale bevolking moet er in leven. Om 20.00 uur gaan we slapen.

planning is dat we klimmen van 2500 naar 3600 meter. Volgens de gids is het ± 6 uur lopen. Als we een kwartiertje onderweg zijn komen we langs een checkpoint waar we entree moeten betalen voor het nationaal park. Het is 650 rupee per persoon. De omgeving bestaat voornamelijk uit bossen. Een

jongen met een band en een koord loopt een stuk met ons mee. Hij speelt wat op een bamboefluitje. Het klinkt totaal

niet. Hij blijft maar bij ons in de buurt lopen. Hij is in afwachting of wij onze rugzakken niet door hem willen laten dragen. Een stukje verder ziet hij een vogel in de bomen en kijkt ernaar. Even later pakt hij een steen en gooit deze richting de vogel. Met een hoop gekrijs vertrekt de vogel uit de boom. Soms lopen we langs een dorpje of een teahouse, we blijven klimmen en klimmen. Eerst naar 3200 meter. We gaan voor ons gevoel best wel snel. Toch lopen we weer de langzaamste tijd die in de Trailblazer wordt aangegeven. Helaas staat er in -deze wat verouderde- editie niet of we gaan dalen of stijgen. Dit maakt het extra lastig. Later wordt het iets minder steil met wat meer rotsen. We lopen over de kam van de berg. Om 13.00 uur zijn we op 3600 meter hoogte. Het is er koud, 5

graden Celsius en er staat een koude wind, mede omdat we boven op de top van een berg zijn. We hebben 2 van de 4 lodges bekeken. Het ziet er allemaal zeer primitief uit. Er is ook geen stromend water aanwezig. De ramen bestaan uit stukken plastic. We lunchen eerst alvorens een lodge uit te kiezen. Het eten is het slechtste wat we in Nepal hebben gegeten en nog duur ook, 370 rupee voor 2 soep, 2 thee en 2 pannenkoeken. De tomatensoep heeft een paar rode spikkeltjes, de pannenkoeken zijn nog rauw. We besluiten dan ook om door te lopen. Dit is geen plek om de gehele middag te blijven en in de vrieskou te slapen. Er zal een erg steile afdaling komen. Dat klopt inderdaad. Wel een heel mooi pad door een rododendronbos. We dalen af

7 november 1999. THAREPATI - TARKEGYANG.

We slapen uit tot 7.15 uur. We ontbijten heerlijk buiten in de zon. De lodge eigenaar is bezig om een TV antenne te repareren. Veel gereedschap heeft hij niet, enkel een paar tangen en een schroevendraaier. Uiteindelijk lukt het hem toch om met een mes en een combinatietang een gat in een aluminium staaf te maken. Om half 9 zijn we op pad. We moeten eerst 650 m afdalen naar de rivier. We lopen door een mooi bos en zien de Danphe, een Tibetaanse vogel met blauwe en groene kleuren. Na een uur bereiken we een hangbrug over de rivier. Nu weer 650 meter klimmen. Na 100 meter klimmen lopen we op 2000 meter hoogte en komen we in Nakote. Er zijn hier veel paden en het is niet altijd duidelijk welk pad het goede is. We rusten even bij de gompa, midden in het dorp. Het valt niet mee om het dorp verlaten. We lopen een paar keer verkeerd. Na veel vragen en nog eens navragen komen we uiteindelijk weer op het goede pad terecht. Op 2300 meter komen we bij een lodge, die is nieuw en staat niet in ons boekje. We zijn allebei moe en drinken hier cola en thee onder een prachtig prieeltje. Nog 250 meter klimmen. Volgens de lodge-eigenaar is dit nog 1 uur lopen. Na 45 minuten bereiken we de eerste lodge van Tarkegyang. Het ziet er leuk uit, een grote tuin met zitjes. We lunchen

8 november 1999. TARKEGYANG - KAKANI.

Alweer uitslapen vandaag. Het is vannacht wel koud geweest. Bij het naar buiten kijken zien we dat het gras bevroren is. Om 7.45 uur staan we op. De kachel is alweer warm in de keuken. Heerlijk om bij te ontbijten. Om 8.45

naar 2560 m. In dit stuk komen we geen dorpjes tegen, wel mooie bomen en een rivier. Na 2,5 uur afdalen, komen we om 16.00 uur aan in Tharepati. We kijken goed rond en vinden een goede lodge. Een mooie houten badkamer waar we een emmer warm water krijgen om te wassen. We krijgen ook nog warm water om kleding te wassen. We zitten eerst een tijdje in de diningroom. Er staat een kachel, die zullen ze zo meteen wel aan steken. Maar nee hoor we worden weer in de keuken uitgenodigd. We geven aan wat en hoe laat we willen eten. De eigenaar is redelijk bemiddeld. Ze hebben allemaal mooie kleding, goed servies en een TV. Ze volgen hier het KEEP programma (Katmandu Environmental Education Program). Dit is

hier, maar vinden de lodge er toch niet zo heel goed uitzien, plastic ramen e.d. Er is ook een georganiseerde groep Nederlanders

aangekomen.

Die blijven hier wel slapen. We lopen verder en net voorbij het dorp vinden we een grote lodge.

De kamer ziet er goed uit, ze hebben een koude douche en de diningroom is

in de keuken. Dat zijn we inmiddels gewend. Ze vragen voor een kamer 200 rupee, evenveel als onze hotelkamer in Kathmandu en dus eigenlijk veel te duur, we nemen hem toch. Na de verfrissende koude douche zitten we de rest van de middag heerlijk in de tuin in de zon. Er zijn ook nog 2 Duitsers en 3 Fransen (vader, moeder en een zoon van 10 jaar) in de lodge. Ook hier zien we weer veel van de lokale bevolking. Vooral de kinderen willen altijd de foto's in onze boekjes zien. Ook de verrekijker is een gewild artikel. Rond 16.00 uur worden er allerlei souvenirs

een ontwikkelingsprogramma om lodges hygiënischer en meer voorspelbaar te laten functioneren. De gastfamilie eet ook hier pas weer als wij klaar zijn met eten. Met de eigenaar bespreken we nog even de route voor morgen. Om 20.00 uur gaan we slapen. Als we in onze kamer zijn horen we dat de TV wordt aangezet.

Het is momenteel festival in Nepal (zoals zo vaak). 's Nachts om 01.00 uur komt er een hele groep kinderen zingen en schreeuwen. Er lijkt geen einde aan te komen. Dit alles is ter ere van Deep a wali, wat nieuwe maan betekent, dit is de 3^e en belangrijkste dag van dit feest. Bovendien is vandaag de koningin jarig.

uitgesteld. Het zijn de gebruikelijke sieraden, Tibetaanse bellen en gebedsmoentje. 's Avonds eten we bij een ka-



cheltje, eenzelfde als eerder beschreven. Om 19.00 uur, het is dan allang donker, komt er nog een drager binnen met een grote zak rijst. Iedereen is al klaar met eten en de afwas is al gedaan. Toch krijgt hij nog een flink bord Dal Bhat. Als hij het eten op heeft komt hij ook bij de kachel zitten. De Fransman vertelt dat ze zo snel mogelijk in Kathmandu willen zijn. Zijn vrouw is vermoeid en heeft geen zin meer om te wandelen. Helaas, het is voor hen nog 2 dagen lopen om bij de dichtstbijzijnde weg te komen.

we in Ghyangyul aan. De enige lodge (Dolma) van het dorp ziet er gezellig uit en we gaan er even zitten voor thee. De eigenaar probeert ons over te halen om te blijven. Het is een aanlokkelijk aanbod, maar half elf is wel erg vroeg

om te stoppen. Maar weer verder dus. Na nog eens 5 kwartier bereiken we Sarmatang. Een leuk dorp met goed uitzienende lodges. Op dit deel van de route komen we veel Tibetaanse stupa's tegen, de één al mooier en kleurrijker dan de ander. De lodge-eigenaar van de Dolma lodge vertelt dat er 3 kwartier voorbij Sarmatang een lodge is. Na een half uur komen we bij een 'restaurant'. Ze serveren er alleen noodles. We nemen thee met een pak koekjes, noodle-soep en ieder 2 mandarijnen. De kinderen vermaken zich hier met bijna niets. Een peuter zit op een mat bij een afgrond, niemand zegt er iets van, dat is hier allemaal heel gewoon. Een meisje is poppenkleertjes aan het maken. Via onze berekening zullen we nu nog 2 uur moeten lopen. Na een half uur komen we bij een lodge, we bekijken de kamer, maar vinden het niets. Er staan 2 bedden, één met en één zonder matras en in het deurgat hangt alleen een

gordijn. We lopen weer verder. Voor ons lopen 2 Nepalese mannen met ieder een zak aardappelen van 40 à 50 kilo op hun rug/hoofd. We vragen of ze naar Kakani gaan. Ze wijzen ons steeds de weg. 3 kwartier eerder dan verwacht (om 14.30 uur) zien we een heel mooi gebouw. Het blijkt tot onze verassing een lodge te zijn. De kamer is ruim en schoon en kost 100 rupee. De douche is koud maar lekker verfrissend. We genieten buiten van de zon. De kinderen lopen hier regelmatig met messen rond. Een hond wordt nageschopt door kinderen en ze vinden het ook nog leuk ook. In Nepal worden de honden echt honds behandeld. Dit zit in het kastensysteem. Een kind knoeit met kerosine en smeert dat in d'r haar. Dat wordt toch niet echt op prijs gesteld.

De prijzen zijn hier erg laag. Waarschijnlijk omdat we nu op minder dan 1 dag lopen van de openbare weg

verwijderd zijn. We kwamen vandaag een aantal lokale mensen tegen met een mand gevuld met bladeren. We weten eigenlijk niet waarvoor ze die gebruiken.

In de lodge is geen elektriciteit. De keuken en diningroom worden verlicht met een kerosinelamp, de rest met kaarsjes. Als we gaan slapen krijgen we ook een kaarsje mee. Om 18.15 uur komt er een hele groep kinderen een lied zingen i.v.m. het festival. Hetzelfde als vannacht. Het is gebruikelijk dat ze, voor het zingen, geld en iets eetbaars mee krijgen. Hier krijgen ze een bord met rijst en een aantal roepies. Na de gift zingen ze de gever nog toe dat hij/zij lang mag leven, gezond zijn en een goed huis hebben. Later komt er nog een groep. Ik hoop dat dit niet de hele nacht duurt, zoals een paar dagen geleden.

9 november 1999. KAKANI- KATHMANDU

Vandaag de laatste wandeldag van onze



vakantie. We dalen vandaag 1000 meter om bij de bus te komen. We lopen weer tussen de rijstvelden en zien veel mensen langs het pad zingen i.v.m. het festival. Na 2,5 uur afdalen komen we aan Melamchi Pul Bazaar. In een lokaal tentje bellen we naar het hotel in Kathmandu om een kamer te reserveren voor vannacht. Een stukje verder staat een lokale bus. Er wordt meerdere keren gevraagd of we naar Kathmandu willen. Ze wijzen ons de goede bus. De rugzakken doen we in de flight-bag en deze gaan boven op de bus, netjes in een afgesloten kist. We kopen een kaartje voor 61 rupee per persoon, de reis zal ongeveer 4,5 uur duren. De bus is te klein voor ons westerlingen. Te laag om te staan en de stoelen staan te

dicht bij elkaar om je benen kwijt te kunnen. Onderweg moeten wij westerlingen (de enige 2 in de bus) naar een paspoortcontrole. Hier moeten we in een boek onze namen en paspoortnummers noteren. Van computers hebben ze hier nog nooit gehoord. De bus voert ons eerst over

een zandpad met veel stenen en kuilen. We hobbelen en klotsen verder. Soms stopt de bus om mensen in te laten stappen. Morgen is het een feestdag en daarom gaan veel mensen naar de stad. Het is een 'Broers en Zussen feest', ze gaan dus allemaal bij hun broers of zussen op bezoek. Mede daarom was het erg druk in en op de bus. De regelaar in de bus moet telkens tussen alle drukte door om geld te innen bij de reizigers. Er zitten opvallend veel jonge vrouwen met baby's in de bus. Op de achterbank zitten we met z'n zessen. Op de meeste 2-persoons banken zitten 3 personen. Na 2,5 uur komen we bij het einde van het zandpad. Als we een ander voertuig tegenkomen, moet één

van de twee achteruit rijden. We komen nu op een tweebaansasfaltweg. Maar het blijft een lokale bus en die rijdt dus rond de 40 km /u, we worden steeds ingehaald door andere voertuigen. In de verte zien we Kathmandu opduiken. Na nog eens bijna 2 uur zijn we bij het vliegveld in Kathmandu, het eindpunt van deze bus. Voor 100 rupee hebben we een taxi naar Thamel. Het hotel heeft onze reservering niet goed doorgekregen, we zijn waarschijnlijk van de lijst 'afgevallen'. Dat kan hier wel gebeuren. We krijgen een tijdelijke kamer, morgen zullen we weer een andere krijgen. Het is erg rustig in Thamel, er lopen i.v.m. het feest alleen wat toeristen rond. Veel winkeltjes zijn dicht en er lopen bijna geen Nepalezen. 's Avonds eten we ergens op de 1^e etage en zien hoe een groep mannen door te zingen voor een grote boekhandel wat geld en voeding los-peuteren. Ze houden het lang vol. Na 3 kwartier gaat de eigenaar naar de naast gelegen supermarkt en koopt wat drank voor de zangers. Groepjes kinderen die hetzelfde proberen worden steeds weggejaagd. Nadat we heerlijk hebben gegeten en de zangers zijn uitgezongen zoeken we om 21.00 uur onze hotelkamer weer op.

OLAT-Nieuws bedankt Jeannette en Vincent van Boerdonk omdat zij ons hebben laten meegenieten van hun belevenissen in Nepal. Wij hebben hun verhaal graag geplaatst.

Schouderklopje voor Sjef van de Berg

Budel / Weert - Het Schouderklopje voor de maand juni gaat naar Sjef van de Berg uit Budel. Deze 82-jarige presteerde het onlangs om voor de honderdste keer (inmiddels 101 keer) deel te nemen aan de Weerter IJzeren Man Volksloop. Hij is dan ook de oudste deelnemer aan deze sportieve happening en het lopen gaat hem nog altijd goed af, want op zijn favoriete afstand van de 3,5 kilometer komt hij beslist niet als laatste binnen. Sjef is bij de vaste deelnemers aan de volksloop een bekend figuur. Naast het hardlopen, is ook wandelen een van zijn hobby's. Daarom is dit schouderklopje beslist op z'n plaats. Proficiat Sjef, ook namens OLAT



Eerste Lustrum Grenspark De Kempen wandelingen

In juli en augustus worden de inmiddels bekende wandelingen door Grenspark de Kempen alweer voor de 5^e keer georganiseerd. Er worden drie afstanden uitgezet. De kosten bedragen f 1,75 per persoon en voor kinderen tot 13 jaar slechts f 1,-. Als u aan vier van deze tochten deel neemt krijgt u aan het einde een attentie. De routebeschrijving is samengevat in een boekje waar verder veel nuttige informatie in staat. In Nederland is de inschrijving geopend van 's morgens 8.00 uur tot 's middags 4.00 uur. Voor België kunt u inschrijven tussen 's morgens 10.00 uur en 's middags 4.00 uur.

De zeven wandeldagen zijn als volgt:

Dinsdag 4 juli in Bladel: 7-11-17 km. Rest. De Tipmast, Tipmast 50 Bladel. Tel. 0497-383006

Dinsdag 11 juli in Lommel: 5-11-17 km. Zaal St. Jozef, Roerstraat Lommel-Stevensbergen. Tel 003211541584

Dinsdag 18 juli in Mol: 6-11-16 km. Zaal Welkom, Mol-Achterbos. Tel. 003214312183

Dinsdag 25 juli in Eersel-Vessem: 7-11-17 km. Sportpark De Lille in Vessem. Tel. 0497-541540

Dinsdag 1 augustus Bergeijk: 7-10-17 km. Buurthuis 't Sant in Weebosch. Tel. 0497-541540

Dinsdag 8 augustus in Luyksgestel: 7-10-17 km. VVV-kant. in Den Eijkholt, Kapellerweg 3 in Luyksgestel. Tel 0497-542601

Dinsdag 15 augustus in Reusel-De Mierden: 8-12-18 km. HR De Bijenkorf, Myrthaplein in Hoge Mierde. Tel 0497-641804

17^e INTERNATIONALE KEMPISCHE WANDELDAGEN EEN DRIEDAAGSE waar u ook één of twee dagen kunt wandelen.



Datum: 4, 5 en 6 augustus 2000

Startplaats: Sporthal "De Kievit"

Linze 13

Geldrop

Afstanden en starttijden:

35 km 7 - 10 uur

25 km 8 - 11 uur

15 km 9 - 12 uur

De wandelingen hebben een recreatief karakter. Ze voeren door omliggende natuurgebieden zoals het Dommeldal, de Leender Heide en de Strabrechtse Heide. Ze gaan zoveel mogelijk over onverharde bos- en heidepaden. Voor iedere dag is er een ander parkoers uitgezet. Caférusten zijn voorzien in de dorpen Stiphout, Heeze en Lierop.

Men kan overnachten in de sporthal of bij particulieren. Tevens bestaat de gelegenheid om nabij de sporthal een tent of caravan te plaatsen. Voor

overnachting bij particulieren of in een hotel kan het VVV-Kempenland bemiddelen.

Animatie: Op zaterdagavond 5 augustus rond 19.00 uur zullen dapperen met een ballon het luchtruim kiezen, deze spectaculaire happening zal natuurlijk veel bekijks trekken. Ook zal een barbecue worden verzorgd als het weer dat natuurlijk toelaat. Het geheel zal muzikaal worden opgeluisterd. Zo ziet u dat er ook na de wandeling aan uw ontspanning wordt gedacht. Daarnaast kunt u in Geldrop diverse bezienswaardigheden bezoeken, ook vindt u daar gezellige terrasjes en eethuisjes.

Informatie: Jos van den Bersselaar ☎ 040-2524404 of Tineke de Kort ☎ 0492-382713

EEN KEUZE UIT DE RECREATIEVE WANDELKALENDER

11 t.m 14 juli Apeldoorn: 47° Vierdaagse van Apeldoorn Vanaf 6.30 uur tot 7.00 uur 50 en 40 km Vanaf 7.00 uur tot 8,30 uur 30 km Vanaf 8.30 uur tot 10.00 uur 20 km Congrescentrum Orpheus, Churchillplein. Meldt u bij een OLAT-vertegenwoordiger om uw deelname te laten registreren (of bel ons voor 1 aug.)	18 t.m. 21 juli Nijmegen: 84° Vierdaagse van Nijmegen Vanaf 4.00 uur 50 km Vanaf 6.00 uur 40 km Vanaf 7.30 uur 30 km 'De Vereeniging' en 'Julianaplein' Meldt u bij een OLAT-vertegenwoordiger om uw deelname te laten registreren (OLAT vlag bij de Vereeniging)
---	---

15 juli, 22 juli en 29 juli Katwijk: Lions Duinwandelocten Vanaf 9 uur 40-25-15-10-5 km Strandpav. Zon en Zee Boulevard ☎ 071-4030933	15 juli Vlissingen: Duin en strandtocht vanaf 9 uur 30-20-15-10-5 km Kanovijver Burg. V. Woelderenslaan ☎ 0118-464753	29 juli Terschelling: 20° Schylge wandeltocht Vanaf 7 uur 40 km, 20 km 't Wapen van Terschelling in Midsland ☎ 562-448828
29 juli Schoonoord: Bos en Essentocht Vanaf 9 uur 40 km, 25-20-15-10-5 km Manege Rrijmaaran, Slenerweg 118 ☎ 0599-618333	30 juli B Leopoldsbuurg-Heppen: Stapperstocht Vanaf 7 uur 30-20-12-6-4 km OLV Visitatiechool, Diestersesteenweg ☎ 003211342600	4 t.m. 6 augustus Geldrop: Kempische Wandeldagen Vanaf 7 uur 35 km, 25-15 km Sporthal Kievit, Linze 13 Geldrop ☎ 0492-382713
5 aug en 12 aug, 19 aug Katwijk: Lions Duinwandelocten Vanaf 9 uur 40-25-15-10-5 km Strandpav. Zon en Zee Boulevard ☎ 071-4030933	5 aug en 19 aug Vlissingen: Duin en strandtocht vanaf 9 uur 30-20-15-10-5 km Kanovijver Burg. V. Woelderenslaan ☎ 0118-464753	6 aug Oirsbeek: 37° Crescendotocht Vanaf 7 uur 42-30-20-15-10-5 km De Schepenbank, Oirbekerweg 2a ☎ 046-4741561
10 t.m 13 aug Berg en Terblijt: 13° Heuvellandwt. Vanaf 7 uur 42-28-14 km C.Z. Noben, Rijksweg 132 ☎ 043-6040885	13 aug Heerlen: Bekkerveldtocht Vanaf 8 uur 30-20-15-10-5 km Feesttent, Benzenraderweg 19 ☎ 045-5726188	19 aug Noordwijk: jub. 60-j. kr Den Haag Vanaf 9 uur 30-20-10 km Partycentr. V. Panhuysstraat 100 ☎ 0174-514472
20 aug Oerle-Veldhoven: 3° Ppagaaientocht Vanaf 8 uur 25 km, 15-10-5 km Ppagaaiencentr. Wintelresedijk 51 Oerle ☎ 040-2460213	26 aug Drunen: 3° Dak Dijkenwandeloct Vanaf 7 uur 50-35 km, 25-15 km Clubgeb. DAK, Pr. Hendrikstraat 80 ☎ 0416-375321	26 aug Woensdrecht: Brabantse Wal Vanaf 7 uur 40-30-20-15-10-5 km CZ Non plus Contra, Dorpsstraat 125 ☎ 0164-614084
26 en 27 aug Breda: 17° Baronie van Breda Vanaf 8 uur 30-25-15-10-5 km Bredasering, Talmastraat 1 ☎ 076-5147412	26 en 27 aug Helenaveen: Peeltocht Vanaf 8.30 uur 42-25-15-10-5-2,5 km De Gouden Helm, Oude Peelstraat 3 ☎ 0493-316376	2 t.m 3 september Tweedaagse Heemelsdeiercher Lux. OLAT CLUBREIS van 1 t.m 3 sept. Inl.: Theo Tromp ☎ 0495-450325

WIJ WENSEN U EEN PRETTIGE VAKANTIE

Wij zijn er weer begin september met meer OLAT-NIEUWS

 <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">Lid van Nederlands Genootschap voor Sportmassage</p> <p style="font-weight: bold; margin-top: 20px;">CONNY NAKKEN Erkend Sportmasseur</p> <p style="font-weight: bold; margin-top: 20px;">Daelenbroek 32 -6002 VN WEERT Afspraken: ☎ 0495 - 450326</p>	 <p style="font-size: 1.2em; font-weight: bold;">Stap voor Stap</p> <p style="font-weight: bold; margin-top: 10px;">Van Welderenstr 52-a 6511 MN NIJMEGEN Tel. 024-32324957</p> <p style="font-weight: bold; color: red; margin-top: 20px;">Welkom </p> <p style="font-style: italic; margin-top: 10px;">Kaartenwinkel Stap voor Stap in Nijmegen is een boekhandel die zich volledig heeft toegelegd op landkaarten en reisgidsen voor actieve vormen van reizen, zoals wandelen, fietsen, klimmen, watersport, etc. Ook voor culturele en stedenvakanties is er een uitgebreid aanbod.</p>
--	---